ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • БЕРЕЗЕНЬ 2020

Ліягона

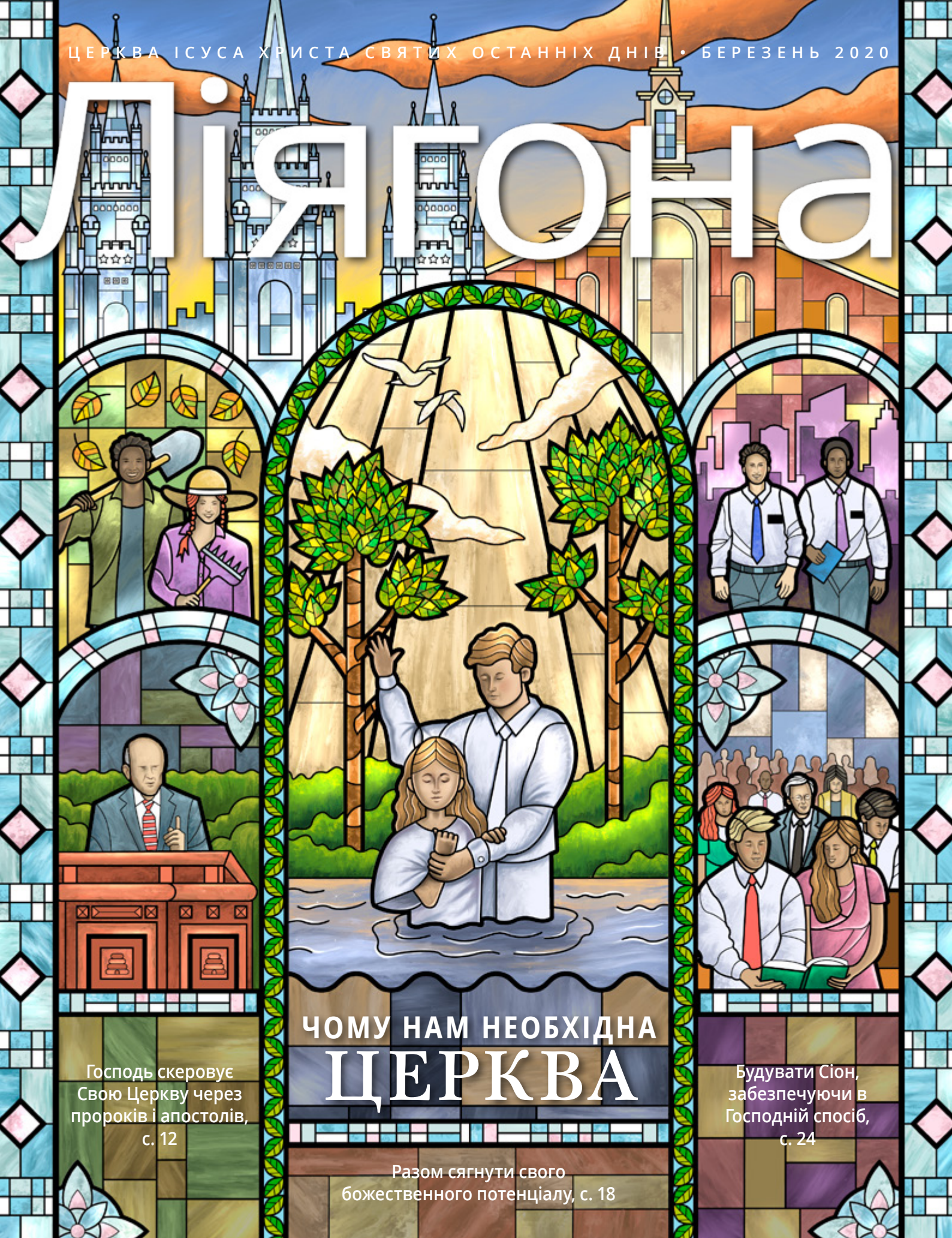

ЧОМУ НАМ НЕОБХІДНА ЦЕРКВА

Господь скеровує Свою Церкву через пророків і апостолів, с. 12

Разом сягнути свого божественного потенціалу, с. 18

Будувати Сіон, забезпечуючи в Господній спосіб, с. 24

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Солт-Лейк

шт. Юта

-Сіті

ФОТОГРАФІЯ ДЖОНА ЛЮКА

Адміністративний центр Господньої відновленої Церкви розміщається поблизу Храмової площі в центрі Солт-Лейк-Сіті. Серед будівель, які привертають особливу увагу, такі:

1. **Бібліотека історії Церкви:**
   Архіви для збереження історії Церкви в останні дні.
2. **Будівля Головного офісу Церкви:**
   Головні офіси різних відділів Церкви.
3. **Будинок Товариства допомоги:**
   Головне управління для президентств Початкового товариства, Товариства молодих жінок і Товариства допомоги.
4. **Будинок Церковної адміністрації:**
   У ньому розміщуються офіси Першого Президентства, Кворуму Дванадцятьох Апостолів і деяких сімдесятників.
5. **Меморіальний будинок Джозефа Сміта:**
   Спочатку був готелем, зараз у ньому розміщується центр FamilySearch, кінотеатр, де показують фільми, зняті Церквою, ресторани, адміністративні офіси Церкви та каплиця.
6. **Солт-Лейкський храм:**
   До закриття в грудні 2019 року на реконструкцію був одним зі 166 діючих храмів по всьому світу. Його буде знову відкрито у 2024 році.
7. **Північний центр для відвідувачів:**
   Допомагає приймати від 3 до 5 мільйонів відвідувачів, які приходять щороку на Храмову площу.
8. **Солт-Лейкська скинія:**
   Є домівкою Хору скинії на Храмовій площі.
9. **Церковний музей історії та мистецтва:**
   Допомагає розповідати історію Церкви за допомогою живопису і художніх виробів.
10. **Бібліотека сімейної історії:**
    Найбільша генеалогічна бібліотека у світі.
11. **Конференц-центр:**
    Нинішнє місце проведення генеральних конференцій, вміщує 21 тисячу чоловік; також використовується для проведення концертів та культурних заходів.

Служити, допомагаючи відвідувати храм
с. 8

Ісус Христос скеровує Свою Церкву через пророків і апостолів
Президент Даллін Х. Оукс
с. 10

Надзвичайні дочки Бога
Джин Б. Бінгем
с. 18

І Господь назвав Свій народ Сіон
Шерон Юбенк
с. 24

PHOTOGRAPH BY MATT REIER

Благословення членства в Церкві

Цього року ми відзначаємо 200-ту річницю з того дня, коли Батько і Син явилися Джозефу Сміту. Через десять років після Першого видіння було організовано Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це дало можливість проводити обряди, навчати євангелії та мати владу священства, необхідну для нашого спасіння.

Втім, оскільки світ все більше віддаляється від Бога, багато людей не можуть зрозуміти, навіщо потрібна організована релігія. Їм здається, що вони можуть наближатися до Бога й поза церквою. Ми дійсно можемо відчувати Дух Господа в багатьох місцях, однак у цьому номері Ліягони розглядається кілька причин того, чому Господь організував Свою Церкву і як у наш час Його відновлена Церква зосереджується на навчанні й посилює нашу особисту здатність реагувати на Його Дух з метою робити добро.

Як я зазначаю у своїй статті на с. 24, члени Церкви виконують настанову пророка Джозефа Сміта "годувати голодних, одягати нагих, ... втішати засмучених і в церкві й поза нею". Працюючи в благодійній організації Latter-day Saint Charities, я була свідком того, які величезні внески робить Церква у більш ніж у 100 країнах щорічно. Дякуючи невеликим пожертвуванням членів Церкви, наші брати і сестри по всьому світу мали благословення отримати речі крайньої потреби та багато більше.

На с. 12 президент Даллін Х. Оукс пояснює, чому Господь веде Свою Церкву через пророків і апостолів, а на с. 18 сестра Джин Б. Бінгем, з якою я служу в генеральному президентстві Товариства допомоги, ділиться посланням про вплив жінок і про те, як ми допомагаємо одна одній сягнути божественного потенціалу, працюючи в Церкві разом.

Нехай Бог благословить кожного з нас окремо і всіх разом, щоб ми продовжували служити у вищий, святіший спосіб, поки Спаситель не прийде знову.

Сестра Шерон Юбенк

Перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги

Зміст

5 Належати до Церкви—це наче ...

6 Портрети віри: Уліссес і Емілія Маіо—Порто, Португалія

8 Принципи служіння: Служити, допомагаючи відвідувати храм

12 Ісус Христос скеровує Свою Церкву через пророків і апостолів
Президент Даллін Х. Оукс
Організація Господньої Церкви завжди відповідала Його божественному задуму.

18 Надзвичайні дочки Бога
Джин Б. Бінгем
Усі жінки мають божественний потенціал і мету.

24 І Господь назвав Свій народ Сіон
Шерон Юбенк
Гуманітарна робота, що здійснюється у Божий спосіб, розбудовує Сіон.

28 Приход Убон може це зробити!
Аканіт Саппрасерт
Один з приходів у Таїланді багато робить, щоб усі приходили до церкви.

30 Голоси святих останніх днів
Святі з Ірландії свідчать на сімейній фермі Смітів; зв'язок з Джозефом Смітом зміцнює віру; сім'я іде пішки до церкви під дощем; подружжя з малими дітьми вагається, чи приймати нове покликання.

34 За Мною йдіть: Книга Мормона
Ви можете використовувати ці щотижневі статті для поглибленого вивчення Книги Мормона цього місяця.

38 Мій блокнот конференції: Жовтнева генеральна конференція 2019 р.

40 Наші домівки, наші сім'ї: Натхнення на причалі
Афатія Сілага
Батько молиться про те, щоб згуртувати сім'ю після сварки.

Замальовки

підтримка *За Мною йдіть*

На обкладинці
Ілюстрація
Девіда Гріна

Розділи

Дорослій молоді
42

Вам здається, що ви нікому не потрібні? Ми, як діти Бога, **всі є потрібними в Його Церкві.** Читайте історії від дорослої молоді про те, як **вони відчули себе потрібними.**

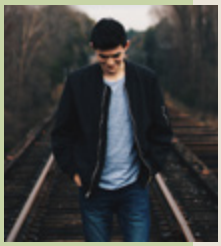

Молоді

Підготуйтеся до конференції з Блокнотом генеральної конференції.

Дітям

Друг

Навчись **молитися, як Енош.** Читайте про членів Церкви на Самоа.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ У БЕРЕЗНЕВОМУ НОМЕРІ

Зустріч з пророком допомогла мені перестати ускладнювати євангелію

Нелесоні Майлеї

Молода людина з Австралії ділиться своїми думками про зустріч з Президентом Нельсоном.

Повернувшись до церкви, я відчула теплі обійми

Рейчел Вільсон

Ця молода навернена з Нової Зеландії розповідає, що стало поворотним моментом у її поверненні до Церкви.

Як інтроверту пережити недільний день

Аспен Стендер

Відвідуючи церкву людина-інтроверт може відчувати самотність. Але ця молода людина розповідає, як їй вдається почуватися добре.

Як я дізналася, що Бог покликав і скеровує пророка

Енн Ведлі Луїс

Молода член Церкви з Гаїті розповідає, як зустріч з апостолом вплинула на її свідчення про сучасних пророків.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельська бібліотека та на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org ви можете:

- Знайти поточний номер журналу.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

НАША КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ

Надсилайте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Надсилайте свої історії про зміцнення віри на сайт: liahona.ChurchofJesusChrist.org або поштою на адресу:
Liahona, flr 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

БЕРЕЗЕНЬ 2020 ТОМ. 23 № 3.
ЛІЯГОНА 16718 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Бекі Крейвен, Крістіна Франко, Шерон Юбенк, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Джен Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т. Рінгвуд, Верн П. Стенфілл

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон

Редколегія: Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Елені Ріджер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Хосе Чавес, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.churchofjesuschrist.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.ChurchofJesus Christ.org; поштою до *Liahona,* FL. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ ChurchofJesusChrist.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліягони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@Churchof JesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: March 2020 Vol. 23 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

НАЛЕЖАТИ ДО ЦЕРКВИ
—ЦЕ НАЧЕ...

На ознаменування 200-ї річниці Першого видіння у цьому номері ми звертаємо увагу на благословення належності до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ось яким чином провідники Церкви описують належність до Церкви.

НАЧЕ МЕТЕЛИКИ МОНАРХ

"**Так само, як і метелики монарх,** ми подорожуємо назад до нашого небесного дому, де ми возз'єднаємося з нашими Небесними Батьками. Так само, як і метелики, ми отримали **божественні якості**, які дозволяють нам йти по життю. ... Як і їх, якщо ми скріпимо наші серця, Господь захистить нас ... і зробить з нас гарний калейдоскоп".

Сестра Рейна І. Ебурто, другий радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, "Однодушно", *Ліягона,* трав. 2018, с. 78.

БУТИ РЯТУВАЛЬНИМ ТРОСОМ ДЛЯ ІНШИХ

"Коли ми зберігаємо наші завіти, то можемо відрізнятися від інших людей в нашій культурі й суспільстві, але це надає нам доступ до натхнення, щоб ми могли вигадувати інші рішення, інші підходи, інші способи застосування. Ми не завжди вписуватимемося у цей світ, але якщо **по-хорошому відрізнятися, ми можемо стати рятувальним тросом для тих, хто страждає"**.

Шерон Юбенк, перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, "Засвітіть своє світло", *Ліягона,* лист. 2017, с. 8.

БУТИ ХОРОМ

"**За божественним задумом** всі голоси в Божому хорі різні. Потрібна різноманітність—сопрано і альти, баритони і баси—щоб музика була багатою. ...

... **Не відмовляйтеся від своєї ролі у хорі.** Чому? Тому що ви—унікальні; ви—незамінні. Втрата хоча б одного голосу послаблює усіх інших співаків у цьому нашому величному земному хорі, включаючи тих, хто відчуває, що знаходиться на узбіччі суспільства або на узбіччі Церкви".

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Співані та неспівані пісні", *Ліягона,* трав. 2017, сс. 49, 50.

Уліссес та Емілія Маіо

Порто, Португалія

Кустодія, сестра Емілії Маіо, народилася з серйозними фізичними вадами. 15 років тому Кустодія переїхала жити з Емілією та її чоловіком Уліссесом. Живучи сім'єю, вони зрозуміли, що самовіддане сімейне служіння---це джерело великої радості.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Емілія:

Звичайно, спочатку було важко. Мені довелося залишити роботу, щоб дбати про сестру. Але це стало благословенням. З самого початку нашого подружнього життя з Уліссесом ми дізналися, що не зможемо мати дітей. Кустодія для нас стала дитиною, посланою від Бога, про яку ми піклуємося. Є багато моментів, за допомогою яких вона допомагає заповнити порожнечу, яку ми відчуваємо внаслідок бездітності. Вона виявляє любов і турботу. Вона любить сміятися і ходити до церкви. Вона---це радість.

Уліссес:

Служіння в сім'ї завжди давало мені духовне піднесення. Хоча в нас немає багато часу, щоб проводити удвох, ми відчуваємо духовну близькість. Наша сім'я ще більше згуртувалася. Увесь час ми бачили, як рука Господа допомагає нам. Він показував нам чудеса на кожному кроці. Ми дуже благословенні.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Знайдіть більше інформації про шлях віри Уліссеса і Емілії, а також додаткові фото в Євангельській бібліотеці або цифровій версії цієї статті на сайті: **ChurchofJesusChrist.org/go/3206.**

Принципи служіння

СЛУЖИТИ, ДОПОМАГАЮЧИ ВІДВІДУВАТИ ХРАМ

Коли ми допомагаємо іншим насолоджуватися благословеннями храму, ми служимо.

Відвідування храму варте затрачених зусиль. Президент Рассел М. Нельсон навчав, що “хра[м], є важливим для спасіння і піднесення нас самих і наших сімей. …

Кожен з нас потребує постійного духовного зміцнення і навчання, що можливе *лише* в домі Господа”[1].

Відвідування храму вимагає координування часу, обов’язків та ресурсів, а крім того, духовної підготовленості. Ми служимо, коли визначаємо, що заважає нашим братам і сестрам відвідувати храм, і допомагаємо знаходити рішення, які усунуть ті перепони.

Храм є благословенням, доступним для кожного

Мег, яка недавно повернулася з місії, підходила до дверей Гавайського храму Кона, коли помітила молоду жінку, що самотньо сиділа на лавочці біля храму. Мег відчула, що їй слід заговорити до молодої жінки, але вона не знала як. Тож вона запитала про значення татуювання на щиколотці молодої жінки. Так почалася розмова, яка допомогла молодій жінці на ім’я Лані розповісти свою історію.

Лані описала Мег, як їй важко повернутися до повної активності в церкві, про чудових членів Церкви, які їй допомагали, і про надію, що колись вона запечатається зі своєю маленькою донечкою.

Мег запросила Лані увійти разом до храму й посидіти в кімнаті для очікування. Вони не зможуть поки що пройти далі в храм, але зможуть переступити його поріг. Лані погодилася, і вони разом увійшли у вхідні двері. Храмовий працівник вказав їм на крісло під зображенням Спасителя.

Коли вони сиділи разом, Лані прошепотіла: “Сьогодні я дуже хотіла увійти до храму, але хвилювалася”. Завдяки тому, що Мег відгукнулася на спонукання Духа, вона допомогла відповісти на мовчазну молитву Лані.

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ СЛУЖІННЯ

Надішліть нам розповіді про те, як ви служили іншим або інші служили вам. Зайдіть на сайт **liahona.ChurchofJesusChrist.org** і клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук).

Ідеї того, як допомагати людям, що не мають храмової рекомендації

Навіть ті люди, які ще не є гідними отримання рекомендації, можуть мати благословення храму.

- Поділіться своїми почуттями про те, як Господь благословив вас шляхом виконання храмової роботи.
- Запропонуйте комусь відвідати день відкритих дверей храму або центр для відвідувачів. Дізнайтеся, коли проходитимуть дні відкритих дверей храму найближчим часом на сайті: **temples.ChurchofJesusChrist.org**.

ФОН ВІД GETTY IMAGES; ФОТОГРАФІЇ ХРАМУ В ТЕГУСІГАЛЬПІ, ГОНДУРАС; ТІХУАНІ, МЕКСИКА, ТА ЦЕНТРУ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ У РИМІ, ІТАЛІЯ

Допоможіть іншим відвідувати храм

Навіть для тих членів Церкви, які мають рекомендацію, відвідування храму може бути нелегкою справою. Комусь доводиться долати велику відстань. У інших людей можуть бути малі діти або літні члени сім'ї, за якими потрібно доглядати. Ми можемо працювати разом, аби храмове служіння стало доступним для кожного.

Леола Чендлер була переобтяжена турботами про свого хворого чоловіка й чотирьох дітей. Тож вона вирішила кожного вівторка знаходити час для відвідування найближчого храму. Це стало в її житті джерелом миру й сили.

Одного дня вона почула, що кілька літніх сестер у її приході відчайдушно хотіли відвідати храм, але у них не було можливості туди дістатися. Леола запропонувала підвезти їх. Наступні 40 років вона рідко їздила до храму одна[2].

Леола отримала благословення, і вона благословила інших, коли запропонувала їм їздити разом до храму.

Ідеї того, як допомагати іншим дістатися до храму

Як ви можете допомагати іншим людям частіше приїжджати до храму? Можливо, ці ідеї допоможуть і вам.

- Їздіть разом. Пропонуйте підвезти або організувати перевезення для інших людей. Це може заохочувати інших людей також відвідувати храм.
- Просіть членів своєї сім'ї або приходу допомагати вам у виконанні обрядів за своїх предків, особливо, коли у вас є багато імен, підготовлених для виконання обрядів.
- Запропонуйте посидіти з дітьми, щоб батьки пішли до храму. Або по черзі з іншими сімейними парами наглядайте за дітьми одне одного. (Більше ідей можна знайти у статті "Прості методи планування відвідування храму: 6 підказок, що полегшать відвідування храму" [стаття лише у цифровому форматі], *Ліягона,* січ., 2018).

Ви можете сканувати цей QR-код, щоб прочитати "Прості методи планування відвідування храму: 6 підказок, що полегшать відвідування храму".

ФОТОГРАФІЇ НА ФОНІ: ЛОС-АНДЖЕЛЕСЬКОГО КАЛІФОРНІЙСЬКОГО ХРАМУ, ЗРОБЛЕНІ ДЖЕРРІ Л. ГАРНСОМ; ФОТОГРАФІЇ ВАШИНҐТОНСЬКОГО ХРАМУ, ОКРУГ КОЛУМБІЯ, ХРАМУ В КОНСЕПСЬЙОН, ЧИЛІ, В САНДІЄГО, КАЛІФОРНІЯ; ВНИЗУ: ХРАМ У МЕСІ, АРИЗОНА

Якщо храм від вас далеко

Чандрас Рошан і Шерон Ентоні з Коломбо, Шрі-Ланка, вирішили запечататися у храмі. Їхні друзі Енн і Ентон Кумарасамі дуже за них раділи. Але вони знали, що шлях до Манільського Філіппінського храму нелегкий і недешевий.

Рошан і Шерон заощаджували гроші й за багато місяців зарезервували квитки на той рейс, який вони могли оплатити. Нарешті настав той день. Однак під час зупинки в Малайзії вони дізналися, що, аби долетіти до Філіппін, їм необхідно мати візу або летіти іншою авіакомпанією. Отримати візу було неможливо, і у них не було грошей купити квитки в іншій авіакомпанії. Однак вони навіть не могли припустити думки про те, що повернуться додому, не запечатавшись.

Не знаючи, що робити, Рошан подзвонив Ентону. Ентон і Енн дуже хотіли допомогти. Вони були серед небагатьох подружніх пар на Шрі-Ланці, запечатаних у храмі, і вони знали, яке це благословення. Але вони нещодавно скористалися своїми заощадженнями, щоб допомогти нужденній сім'ї, і у них не було достатньо грошей, щоб допомогти Рошану й Шерон купити квитки на інший рейс.

На Шрі-Ланці існує звичай, щоб наречений купував нареченій золоту прикрасу на шию, щоб вона мала якісь гроші на випадок смерті чоловіка. Енн вирішила продати свою прикрасу, щоб допомогти у придбанні квитків. Її щедрий дар дав можливість Рошану й Шерон вчасно дістатися до Манільського храму.

"Я знаю про цінність храмового запечатування,— сказала Енн.— Я знаю, що Шерон і Рошан будуть великою силою для філії. Я не хотіла, щоб вони пропустили цю нагоду".[3]

Ідеї того, як допомагати тим, хто не може відвідувати храм

Вас можуть покликати служити тим, хто не може часто або взагалі відвідувати храм через віддаленість або брак коштів. Втім ви можете знаходити способи того, як допомагати їм цінувати храмові благословення.

- Проводьте або разом беріть участь у заняттях з підготовки до храму чи ведення сімейної історії.
- Подаруйте підопічним зображення храму, яке вони можуть повісити у своїй домівці.
- Якщо ви побували у храмі, поділіться своїми почуттями про своє перебування там і свідченням про храмові обряди.
- Допоможіть їм більше дізнатися про завіти, які вони уклали, і як їх дотримуватися. Ви можете скористатися статтею "Розуміння наших завітів з Богом: Огляд наших найважливіших обіцянь" у *Ліягоні* за липень 2012 р. ■

Ви можете сканувати цей QR-код, щоб прочитати статтю "Розуміння наших завітів з Богом".

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Стати взірцевими святими останніх днів", *Ліягона,* лист. 2018, с. 114.
2. Див. LaRene Gaunt, "Finding Joy in Temple Service", *Ensign,* Oct. 1994, 8.
3. Енн та Ентон змогли повернути свою прикрасу після того, як отримали відшкодування з Головного церковного фонду допомоги відвідувачам храму, який надає одноразову фінансову допомогу членам Церкви, які в іншому випадку не могли б відвідати храм.

Ісус Христос скеровує Свою Церкву через

пророків і апостолів

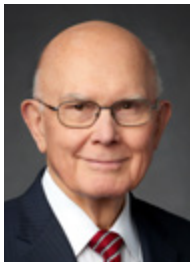

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Від редакції: президент Оукс навчає, що Спаситель організував Свою Церкву, аби допомогти Божим дітям стати гідними піднесення. У цій статті розглядається, як Господь досягає цієї мети за допомогою пророків і апостолів, вповноважених діяти від Його імені.

Робота Господа вимагає того, щоб існувала організація, яку скеровує Господь через вибраних і вповноважених Ним провідників, яких Він скеровує для досягнення Його цілей. Упродовж усієї історії, відображеної в Писаннях, ми бачимо, що цими провідниками були або пророк, або пророки і апостоли. Такою була модель у часи, коли Ізраїль був завітним народом, у середині часів і продовжується у відновленій Церкві Ісуса Христа.

Господь скеровує Свій народ за допомогою організації

Мета Небесного Батька—"здійснювати безсмертя і вічне життя" Його синів і дочок (Мойсей 1:39). У цьому розподілі Він це здійснює за допомогою Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, мета якої—"допомогти окремим людям і сім'ям стати гідними піднесення"[1].

"Велична і складна потрійна відповідальність, яка лежить на Церкві,—навчав Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008),—полягає в тому, щоб "по-перше, донести євангелію Ісуса Христа до всіх людей на землі; по-друге, зробити євангелію складовою життя членів Церкви і, по-третє, за допомогою вікарної роботи поширити її благословення на тих, хто вже пішов з життя"[2].

Складається враження, що у наші дні багато людей прагнуть духовності або релігійності, але вважають, що можуть досягти цього без будь-якої релігійної організації. Ті, хто вважають, що можуть досягти цього без формальної релігійної організації, не беруть до уваги докладного історичного опису того, що Господь Ісус Христос встановив, аби забезпечити продовження і ефективність Його євангелії та вчень. Як нагадував нам старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, під час визначного виступу на генеральній конференції п'ять років тому, "у середину часів, Ісус організував Свою роботу таким чином, щоб євангелію можна було встановити одночасно у багатьох країнах і серед багатьох людей"[3]. Така організація включала апостолів та інші чини, описані в Новому Завіті.

ХРИСТОС ВИСВЯЧУЄ ДВАНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ, ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖОЗЕФА І АПОСТОЛІВ ЗРОБЛЕНА ДЕНОМ БУРРОМ

30 РІК ВІД Р.Х. **ІСУС ХРИСТОС** ПОКЛИКАВ ДВАНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ

Організація, якою є Церква Ісуса Христа, повинна мати провідників, яких Він обрав і наділив владою та повноваженнями проголошувати Його волю Своєму народові.

Чому організація була необхідною для здійснення цілей Господа? Хоча Спаситель любить і допомагає кожному з нас, для досягнення Його цілей стосовно всіх Божих дітей—особливо його завітного народу,—Він діє через організацію, керовану пророками й апостолами.

Лише за допомогою організації окремі члени того, що апостол Павло називав "тіло Христове" (1 Коринтянам 12:27), отримують необхідну їм можливість сягнути духовного зростання, яке і є метою їхнього сотворіння. І лише організація, члени якої мають різні таланти і докладають розмаїття зусиль, може досягнути того, що є необхідним для виконання Господньої роботи.

Серед усього, що можна здійснити лише організованими групами віруючих—великі проекти з надання допомоги бідним, проголошення євангелії по всьому світу і будівництво та утримання храмів. Пророк Джозеф Сміт сказав, що мета Бога у збиранні Його людей за будь-яких часів—це "побудувати Господу дім, де Він міг би відкрити Своєму народу обряди Свого дому і слави Свого царства, і навчати людей шляху спасіння"[4].

Організація є також необхідною для виконання цієї Господньої заповіді: "Будьте єдиними; а якщо ви не єдині, ви не Мої" (Учення і Завіти 38:27). Президент Генрі Б. Айрінг, з Першого Президентства, навчав, що ми не можемо досягнути тієї єдності як окремі особистості. "Разом з іншими ми маємо прагнути її і бути гідними цього. Тому не дивно,—зазначав він,—що Бог закликає нас зібратися, щоб благословити"[5].

Окремі віруючі також мають потребу сповідувати релігію в релігійній організації, бо лише таким чином нам може бути вказано на гріх або помилку чи покарано за них. Таке покарання є важливим для нашого духовного зростання (див. Учення і Завіти 136:31; 101:4–5; див. також Мосія 23:21–22).

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926--2004) дав ще одне пояснення того, чому релігійні або духовні люди мають бути об'єднані в організацію: "тому що поодинокі хороші люди не в змозі боротися зі злом"[6].

Відновлена Церква Ісуса Христа скеровується пророками і апостолами

Організація, якою є Церква Ісуса Христа, повинна мати провідників, яких Він обрав і наділив владою та повноваженнями проголошувати Його волю Його народові.

"Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ішли ви й приносили плід" (Іван 15:16). В Біблії чітко вказано, хто обирає пророків і апостолів. У Старому Завіті ми це ясно бачимо в покликанні Мойсея і Самуїла, а в Новому Завіті ми це спостерігаємо в покликанні Дванадцятьох апостолів і апостола Павла (див. Вихід 3; 1 Самуїлова 3; Марк 3; Дії 9). Ці провідники не були добровольцями, і їх не обирали віруючі.

У Біблії також показано, що релігійні провідники повинні мати повноваження Божого священства, яке надається тими, хто вже має ті повноваження. Біблійний опис того, як було покликано і вповноважено Аарона, Дванадцятьох апостолів і сімдесятників, ілюструє цей принцип (див. Вихід 28:1–4; Марк 3:14–15; Лука 10:1, 17). Для отримання повноваження священства недостатньо

1835 **ДЖОЗЕФ СМІТ** | ДВАНАДЦЯТЬ АПОСТОЛІВ

У НАШ ЧАС **РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН** | ДВАНАДЦЯТЬ АПОСТОЛІВ

читати Писання або мати бажання служити. Тож висвячення, яке надає повноваження священства, передається від провідників Церкви, і про це повідомляється широкому загалу (див. Учення і Завіти 42:11).

У Старому Завіті духовні провідники були *пророками*. Їм приписується три різні ролі. Одні з них були святими людьми, що виконували роль пророків для свого потомства, наприклад, Авраам. Деякі з них були провідниками, які мали не лише владу священства, але і політичну владу, наприклад, Мойсей та Ісус Навин. Більшість виконували свою пророчу роль незалежно від патріархального чи політичного укладу, наприклад, Самуїл або Ісая. У Книзі Мормона повідомляється про ці самі три ролі, наприклад, Легій (патріарх), цар Веніямин (політичний лідер) і Алма молодший (після того, як він відмовився від місця головного судді) (див. 1 Нефій 1–2; Мосія 1–6; Алма 4–5). Однак зрозуміло, що всі пророки, які передували Ісусу Христу, закликали людей до покаяння і, понад усе, вони пророкували про пришестя Месії[7].

Чин апостола вперше зустрічається в Новому Завіті, коли Спаситель покликав апостолів після того, як Він організував своє служіння з проголошення, хрищення і зцілення. Апостол Павло писав, що Церкву Ісуса Христа збудовано "на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос" (Ефесянам 2:20). Ісус також покликав сімдесятників і послав їх служити (див. Лука 10:1, 17), і Він уповноважив покликання інших чинів, таких як пастори та вчителі (див. Ефесянам 4:11).

Найголовніша функція апостолів у Церкві, встановленій Ісусом,—тримати ключі священства. Коли Спаситель пообіцяв апостолу Петру "ключі … від Царства Небесного", то описав цю владу так: "і що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі, а що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде на небі" (Матвій 16:19). Іншими словами, ключі є гарантією небесного втручання в уповноважені дії, що виконуються на землі владою священства. Апостоли, які тримають ключі священства, мають право і відповідальність головувати і скеровувати діяльність священства Божого і Церкви Ісуса Христа на землі[8]. Це включає виконання важливих євангельських обрядів та нагляд за цим.

Серед обов'язків, які мають пророки і апостоли,—пророчий обов'язок і дар навчати євангельських істин і свідчити, будучи "особливими свідками імені Христа в усьому світі" (Учення і Завіти 107:23). Вони визначають істину та помилку і авторитетно заявляють: "Так каже Господь". Президент Дж. Рубен Кларк мол. (1871–1961), перший радник у Першому Президентстві, проголосив, що апостоли "мають право, владу й повноваження проголошувати думку й волю Бога Його народові, підкоряючись усій владі й повноваженням Президента Церкви"[9].

Будучи служителями Батька і Сина, апостоли і пророки навчають і радять, як їм підказує Святий Дух, не маючи іншого бажання, крім як проголошувати істину та заохочувати всіх іти шляхом, що веде до Божих благословень, включаючи Його найвищу мету для всіх Його дітей: вічне життя, "найвеличніший з усіх дарів Бога" (Учення і Завіти 14:7). Їхньому голосу можна довіряти.

Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "У сьогоденному

світі, де 24 години на добу теле- і радіокоментатори поширюють суперечливі думки, де маркетологи борються за все—від ваших грошей до ваших голосів на виборах, є один чіткий, ясний, неупереджений голос, на який ви завжди можете розраховувати. Цей голос—голос живого пророка і апостолів. Вони керуються єдиним спонуканням, яким є "вічне благо ваших душ" (2 Нефій 2:30)"[10].

Доступ до вчень апостолів і пророків є не лише благословенням, але і відповідальністю. Благословенням є вільний доступ до того, щоб почути волю Господа. Відповідальність полягає в тому, що цей доступ до Господніх учень покладає на нас обов'язок почути ті вчення і діяти відповідно. На жаль, деякі віруючі не виконують цього обов'язку. Не дивно, що багато людей у світі заперечують той факт, що Бог дає апостолам і пророкам повноваження і натхнення промовляти від Його імені. Ще більше людей не сприймають пророків і апостолів, бо вони заперечують існування Бога чи існування того, що є абсолютно правильним або абсолютно хибним.

На щастя, багато людей приймає рішення вірити вченням пророка і виконувати їх. Вони отримують обіцяні благословення. Президент Рассел М. Нельсон навчав ось чого: "Давно встановлена Богом модель навчання Його дітей через пророків є запевненням того, що Він благословить кожного пророка і що Він благословить тих, хто потребує пророчої поради"[11].

Є один чіткий, ясний, неупереджений голос, на який ви завжди можете розраховувати. Цей голос —голос живого пророка і апостолів.

Пророки і апостоли діють через ради

Господь веде Свою Церкву через пророків (множина) і апостолів (множина), коли вони діють за допомогою рад. Є багато прикладів цього.

Господь покликає одного пророка розпочати новий розподіл. Після цього, коли поширюється і міцнішає це нове відновлення, учення і процедури для цієї групи даються через одкровення і викладаються за допомогою організації, яку скеровують апостоли і пророки. Таким чином, коли відновлена Церква зростала і міцніла в останньому розподілі, Господь дав одкровення, що її найважливіші справи і найскладніші випадки будуть розглядатися Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів (див. Учення і Завіти 107:78–79). Отже, кожне рішення "має прийматися одностайним голосуванням" (Учення і Завіти 107:27). У протилежному випадку вони "не матимуть права на такі самі благословення, як в давнину мали рішення кворуму трьох президентів" (Учення і Завіти 107:29).

Усе це є виявом Господнього наказу про те, що Його Церква має скеровуватися радами апостолів і пророків. Це захищає єдність, яка є важливою для Господньої Церкви, і сприяє їй.

"На початку цієї роботи Господь відкрив, що над усією Церквою та її первосвященством мають головувати три первосвященики",—навчав Президент Джозеф Ф. Сміт (1838–1918) на генеральній конференції, де його було підтримано Президентом Церкви[12]. Він підтверджував, як важливо мати *трьох* первосвящеників у президентстві, проголосивши, "що неправильно одному чоловікові застосовувати всі повноваження і владу президентства в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів"[13]. Він додав: "Господь ніколи не мав на меті, щоб один чоловік мав усю владу, і з цієї причини він установив у Своїй Церкві президентів, апостолів, первосвящеників, сімдесятників [тощо]"[14].

Вживання множини у словах *пророки* і *апостоли* є також знаменним у цьому відомому вченні Президента Джозефа Філдінга Сміта (1876–1972): "Є одна річ, яку ми повинні дуже чітко зрозуміти. Ні Президент Церкви, ні Перше Президентство, ні об'єднаний голос Першого Президентства і Дванадцятьох ніколи не зведе святих на манівці і не виголосить поради світові, яка суперечитиме розуму та волі Господа"[15].

Щоб стати офіційним вченням Церкви Ісуса Христа, вчення окремих апостолів і навіть пророків мають бути затвердженими під час процесу ухвалення іншими апостолами і пророками. Це ілюструє Біблія, коли апостоли ухвалили видіння, отримане Петром, щодо проповідування євангелії іновірцям (див. Дії 11:1, 18). Подібним чином, коли серед апостолів виникла суперечка щодо необхідності обрізання, Петро нагадав їм про важливість одкровення, яке він отримав, і тоді рада його ухвалила, а суперечку було припинено за допомогою листа-пояснення, надісланого до всієї Церкви (див. Дії 15).

Подібним же чином у відновленій Церкві не канонізується вчення, поки усі члени Церкви не отримають його за законом загальної згоди (див. Учення і Завіти 26:2, 28:13). Той принцип було дано через одкровення у 1830 році, і з того часу він застосовується[16]. Така практика, яка ніколи не застосовувалася церквами в період, який ми називаємо Відступництвом, захищає євангельські істини від змін або впливу особистих ідей та індивідуальної думки.

І, нарешті, така важлива єдність учення серед різних провідників зберігається завдяки давньому правилу, що запитання, адресовані окремим апостолам чи іншим керівникам стосовно вчення або політики Церкви, які чітко не визначені в Писаннях або довідниках, повинні передаватися до Першого Президентства (див. Учення і Завіти 124:126)[17].

Пророки і апостоли свідчать про Ісуса Христа

Під час свого служіння пророк Джозеф Сміт навчав ось чого: "Як Бог керував Авраамом, Ісаком та Яковом як сім'ями, і дітьми Ізраїля як народом, так і ми як Церква мусимо бути під Його керівництвом, якщо бажаємо процвітання, збереження і підтримки"[18].

У цій статті описується, як Господь здійснював свою роботу впродовж віків і як ця модель і процедура продовжує діяти в наші дні. Як навчав апостол Павло, "усі пророки свідкують" про Христа (Дії 10:43). У наш час Господь продовжує Свою роботу через пророків і апостолів, уповноважених діяти у Його ім'я, щоб виконувати Його роботу зі здійснення безсмертя й вічного життя людини. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 2.2.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 118.
3. Д. Тодд Крістофферсон, "Чому Церква", *Ліягона,* лист. 2015, с. 108 (цей виступ є цінним ресурсом для першої частини цієї статті); див. також David A. Edwards, "We Need Christ's Church", youth.ChurchofJesusChrist.org.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 422.
5. Генрі Б. Айрінг, "Скріпивши серця у єдності", *Ліягона,* лист. 2008, с. 69.
6. Neal A. Maxwell, "Why Not Now?", *Ensign,* Nov. 1974, 13.
7. Див. Путівник по Писаннях, "Пророк".
8. Див. *Довідник 2,* 2.2.
9. J. Reuben Clark Jr., in Boyd K. Packer, "The Twelve Apostles", *Ensign,* Nov. 1996, 6.
10. M. Рассел Баллард у "Sustaining Our Prophets and Apostles", ChurchofJesusChrist.org; див. також "Here Am I, Send Me" (Brigham Young University devotional, Mar. 13, 2001), 5, speeches.byu.edu.
11. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 305.
12. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (1998), с. 221.
13. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine,* 5th ed. (1939), 176–177.
14. Джозеф Ф. Сміт, *Gospel Doctrine,* 177.
15. Joseph Fielding Smith, "Eternal Keys and the Right to Preside", *Ensign,* July 1972, 88.
16. Див. Учення і Завіти, вступ до розділу 138; пояснення до Офіційної декларації 2 і Бойд К. Пекер, *The Holy Temple* (1980), 202.
17. Див. Джеймс Е. Фауст, *Reach Up for the Light* (1990), 28–29; див. також Учення і Завіти 68:4 та пояснення в Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation,* comp. Bruce R. McConkie (1954), 1:185–186.
18. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт,* с. 163.

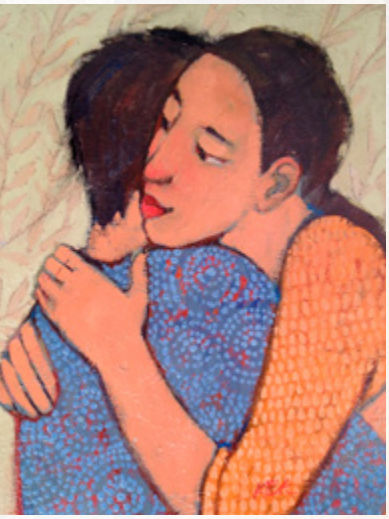

Ці картини художниць-святих останніх днів зображають вплив та багато ролей жінки.

200 РОКІВ СВІТЛА

1820–2020

Джин Б. Бінгем
Генеральний президент Товариства допомоги

Надзвичайні дочки Бога

Коли ми допомагаємо незначним і простим чином, це надзвичайно благословляє наші сім'ї та інших людей.

Від редакції: Якщо ми намагаємося зрозуміти, навіщо нам потрібна Церква, сестра Бінгем пояснює, як належність до такої організації, як Товариство допомоги, допомагає нам сягнути свого божественного потенціалу завдяки можливостям спільної участі в Господній роботі зі спасіння.

Моя історія не відрізняється від багатьох інших. В дитинстві я любила навчатися, але ніколи не була найкращою ученицею в класі. Я не можу похвалитися якимись надзвичайними талантами. Я граю на піаніно, але лише настільки, щоб не без помилок зіграти гімн. Мені подобається відвідувати музеї, але мій художній талант обмежується візерунками, які я роблю в своєму нотатнику. Я можу пошити досить пристойну спідницю, але виготовити костюм—це вже поза моїми можливостями.

Хоча я була благословенна хорошим здоров'ям і любила бігати в парку або плавати в озері, я не брала участі в шкільних змаганнях жодного рівня. Мене ніколи не запрошували взяти участь у студентському балі, і я не була президентом будь-якої організації. Я ніколи не належала до якоїсь популярної групи, і одна подруга з дуже привабливою зовнішністю якось, оцінивши мої риси обличчя, сказала: "Знаєш, ти ніколи не станеш красунею, але ти можеш бути симпатичною". Іншими словами, я була простою посередністю.

Хтось із вас може зрозуміти моє становище, оскільки ви також вважаєте себе посередністю—можливо навіть нижче середнього рівня. Якщо ви людина—особливо жінка,—то, ймовірно, мали такі періоди, коли сумнівалися в собі, занепадали духом через те, що ви зовсім не є тією, якою хотіли би бути.

СЕСТРИ, КЕТРІН РІКС; ЖІНКИ І ДІТИ, КЕЙТЛІН КОННОЛІ; ОБІЙМИ, КЕТЛІН ПЕТЕРСОН; КОМПОЗИТОРИ, ГЕЙЛІННІ РІБЕЙРА; АНГЕЛИ-СЛУЖИТЕЛЬКИ, ЕННІ ГЕНРІ НЕЙДЕР; НЕ ЗАБУТА, КЕТРІН РІКС; ВОНИ СКАКАТИМУТЬ ГІРСЬКИМИ ВЕРХІВ'ЯМИ, ДЖЕНЕДІ ПЕЙДЖ; ВТІШЕННЯ, ЛУЇЗА ПАРКЕР; ЧАС ДЛЯ ОБІЙМІВ, КОННІ ЛІННІ РЕЙЛІ

Втім навіть у моїй звичайності Небесний Батько побачив цінність і допоміг почати розвивати дари і якості, які, як Він знав, допоможуть мені досягнути всього того, що Він для мене запланував. Знайте, що Небесний Батько надасть усе, що *вам* необхідно, аби стати надзвичайною дочкою Бога. Кожна з нас може бути надзвичайною завдяки унікальному поєднанню талантів та здібностей.

На відміну від світу, у Його царстві немає п'єдесталу для переможців, де можуть поміститися лише одна людина чи двоє. *Кожна* з його дочок була навчена, підготовлена і ще в доземному житті обдарована дивовижним потенціалом стати царицею в целестіальному царстві.

Ваша потенційна велич

Чого ви хочете досягнути в житті? Які ваші цілі й сподівання? Якщо ваша довготермінова мета—увійти в целестіальне царство, щоб вічно жити з нашими Небесними Батьками й своїми любими сім'ями, то ця єдина мета приведе вас далі, ніж ви вважаєте за можливе (див. 1 Коринтянам 2:9).

У вас є неймовірний потенціал творити добро, бо ви є завітною дочкою Небесних Батьків. Доказ притаманного вам потенціалу сягнути величі полягає в простому факті, що вас було народжено на землі, оскільки ще в доземному світі ви погодилися прийняти план спасіння, запропонований Небесним Батьком, і наслідувати приклад Його Сина, Ісуса Христа. І оскільки Ісус Христос добровільно узяв на Себе гріхи та недуги—тобто слабкості—кожного з нас (див. Алма 7:11--13) та виправдав ту священну довіру шляхом здійснення нескінченної Спокути, ми можемо мати повну впевненість, що здатні стати такими, якими нас задумав Бог. Коли ми укладаємо священні завіти й дотримуємося їх, ми виявляємо своє бажання сягнути того божественного потенціалу. Ми знаємо, що не можемо зробити цього самотужки, однак завдяки любові Небесного Батька й благодаті Спасителя ми можемо здійснити все, що є необхідним для піднесення.

Та думка підтримувала, коли мене покликали президентом Товариства допомоги. Хоча я знаю, що не маю всієї необхідної мудрості та здібностей виконувати все, що вимагається, втім мені приносить втішення і силу знання про те, що Бог "має всю мудрість, і всю силу, і на небесах, і на землі" (Мосія 4:9) і що якщо ми лише будемо намагатися, докладати найкращих зусиль, хоча вони можуть бути недосконалими, Господь буде "праворуч і ліворуч від [нас], і … [Його] ангели—навколо [нас], щоб підтримувати [нас]" (Учення і Завіти 84:88). Усе, чого Він вимагає,—це "серце і небайдужий розум" (Учення і Завіти 64:34). Якщо ми виконуємо Його заповіді, ми будемо зміцнені, щоб виконувати все, що необхідно для цього життя і також для того, щоб увійти в Його царство у майбутньому житті. Вибір стати послідовником Ісуса Христа дає нам можливість виявляти більший, ніж ми сподіваємося, вплив на людей навколо нас.

СІЛЬ, ВІКІ УОЛКЕР; *НЕБЕСА ПЛАКАЛИ ЗІ МНОЮ*, КЕЙТЛІН КОННОЛІ; *ПООБІДДЯ В НЕДІЛЮ*, ХЕЗЕР БЕРРОН

Де б ми не жили, якою б не була наша сім'я, незалежно від величини нашого банківського рахунку або стажу членства у Церкві—ми всі можемо справляти великий позитивний вплив. Жити цілісним життям вдома і в громаді, розмовляти лагідно і по-доброму з неслухняною дитиною чи неприємним співробітником, дотримуватися своїх норм, одягаючи скромний одяг, виходити із зони комфорту, щоб познайомитися з людьми, які живуть поруч з вами—це лише кілька з багатьох простих вчинків, які дозволять іншим відчути той вплив та піднімуть їх на вищий рівень.

Люди, яким відома історія поселень у прикордонній зоні з необжитими територіями по всьому світу, знають, що багато містечок на самому початку були збіговиськом випадкових чоловіків з грубими манерами, які приїхали туди робити бізнес і розбагатіти. Так тривало, поки у все більших кількостях туди не почали приїжджати жінки. Вони наполягали на заснуванні церков і шкіл, на впорядкуванні загального вигляду міста, і це ставало поштовхом до справжнього розвитку, який можна було назвати цивілізованим життям.

"З давніх-давен суспільство покладалося на моральну силу жінок,—сказав старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.— Безперечно, не будучи єдиною силою, що позитивно впливає на суспільство, моральний фундамент, який мають жінки, довів свою унікальну користь заради спільного блага. Можливо через те, що він має такий глибокий вплив, цей вклад жінок недооцінюють. … Жінки приносять з собою у цей світ певну чесноту, божественний дар, який робить їх експертами в запровадженні таких якостей, як: віра, сміливість, співчуття та здатність покращувати стосунки й культури"[1].

Жінки мають дари, що дозволяють їм бачити як фрагменти, так і велику картину, і часто одночасно. Знайдіть у собі ті дари й використовуйте їх, любі сестри!

Господь задоволений вашими зусиллями, коли ви зосереджені на служінні Божим дітям.

КРАСИВЕ ПЛЕТІННЯ, ЛІНДА ЕТЕРІНГТТОН; СІМЕЙНИЙ ЧАС, ДЖУЛІ РОДЖЕРС; СЕСТРИ, ГЕЙЛІНН РІБЕЙРА

Я пам'ятаю, як президент Джеймс Е. Фауст (1929--2007) розповідав нам своїм чудовим, втім смиренним голосом: "Ви, сестри, не знаєте остаточної сили свого впливу. Ви, сестри, збагачуєте все людство. … Кожна жінка обдаровує своєю особистою, незалежною, унікальною силою сім'ю і Церкву"[2].

Чим є для вас Товариство допомоги?

Ви і я, будучи жінками Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, належимо до однієї з найстаріших і найбільших жіночих організацій у світі. Нас поєднують узи з 7,1 мільйона сестер по всій земній кулі, які можуть бути вічними.

Товариство допомоги—це не просто урок у неділю. Як навчав президент Фауст, це божественно встановлене сестринство. Це місце навчання. Це організація, основним завданням якої є піклування про ближніх, як це відображено у нашому девізі: "Милосердя ніколи не минає".

"Членство в Товаристві допомоги … надає нам домівку після того, як ми опинилися далеко від [нашого] небесного дому, де [ми] можемо товаришувати з тими, хто поділяє [наші] вірування і цінності"[3].

На шляху були вибоїни і перепони. Якщо з вами сталися якісь дуже неприємні випадки в Товаристві допомоги, пам'ятайте, що всі ми навчаємося. Це безпечне місце для сестер, куди вони можуть прийти із запитаннями, і для тих, хто шукає себе і мету в житті. Це місце, що допоможе нам розквітати кожній окремо і покращуватися всім разом.

Якщо ви ознайомлені зі змінами, які відбулися в меті Товариства допомоги, то ви знаєте, що "Товариство допомоги допомагає підготувати жінок до благословень вічного життя шляхом зміцнення їхньої віри в Небесного Батька та Ісуса Христа і Його Спокуту, зміцнюючи окремих людей, сім'ї та домівки через виконання обрядів та укладання завітів і працюючи в єдності, щоб допомагати нужденним"[4].

Тож, головна робота полягає в тому, щоб досягнути свого божественного потенціалу. Аби це зробити, ми створимо "єдність", щоб любити, "зміцн[ити] хворих, слабких підбадьор[ити]" у Спасителеве ім'я[5]. Ми беремо участь у роботі зі спасіння, яка включає в себе місіонерську роботу, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії[6]—усе це ви вже робите.

З чого нам починати?

Де і як ми виконуємо цю роботу? Коли ми обіймаємо сором'язливу сестру у церкві, коли ми допомагаємо молодій жінці, яка має труднощі, коли ми працюємо над тим, щоб годувати, одягати і навчати дитину кожного дня, коли ми розповідаємо нашим сусідам, чому відновлена євангелія приносить нам радість, коли ми відвідуємо храм у незручний час і працюємо над тим, щоб розвивати свої таланти для того, щоб стати знаряддям для Господа—усі ці дії та багато інших вчинків простого, однак значущого, служіння є складовою роботи спасіння. *У цьому* полягає наша місія, і вона дійсно значна[7], але *досяжна,* якщо кожна з нас щось робить і не відступає!

Як у 1842 році сказала Емма Сміт, перший генеральний президент Товариства допомоги: "Ми вчинимо щось надзвичайне"[8].

ВДЯЧНІСТЬ АНГЕЛА, АННІ ГЕНРІ НАЙДЕР

Наприклад, переобтяжена молода мати з Аризони, США, хотіла зрозуміти, що вона могла робити, аби допомогти сім'ї біженців, які щойно прибули в їхню громаду. Невдовзі вона дізналася, що може передати їм певні речі для їхньої порожньої квартири. Коли разом зі своїми дітьми вони відвідали ту сім'ю, щоб принести ті речі, вона побачила, що у тієї матері немає сумочки, щоб носити в ній особисті речі. Вона знала, що у неї та у її подруг є багато зайвих сумочок, тож вона розмістила запит у соціальних мережах. Такий простий початок перетворився на склад, де накопичилося багато речей, необхідних для щойно прибулих сімей. Це також допомогло зав'язати дружні стосунки між цими жінками різних вір.

Сестра Елайза Р. Сноу, другий генеральний президент Товариства допомоги, свідчила стосовно благословень Товариства допомоги: "Якщо будь-хто з дочок і матерів в Ізраїлі хоч найменшою мірою відчуває себе обмеженою в будь-якій зі сфер діяльності, то вони тепер знайдуть широке застосування своїх сил і можливостей, якими вони так щедро наділені, щоб чинити добро"[9].

То яку ж надзвичайну справу ви для себе оберете? Оберіть те, що узгоджується з наявними у вас часом і ресурсами. "Не біжи швидше й не працюй більше, ніж маєш сили й засобів … ; але будь старанним" (Учення і Завіти 10:4). Незалежно від того, чи ваша робота зі спасіння відбувається переважно вдома у цей період вашого життя, чи ви спроможні виявляти свій вплив на всесвітньому рівні, а може є щось середнє між цими двома, Господь задоволений вашими зусиллями, якщо ви зосереджені на служінні Божим дітям та на вічній меті—повернутися до Нього вже новою, удосконаленою версією свого духовного "я". Як лаконічно сказав старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: "Піднесення—наша мета, учнівство—наша подорож"[10].

Просуваючись уперед шляхом учнівства, давайте вирішимо допомагати незначним і простим чином, який благословляє наші сім'ї та інших людей у надзвичайний спосіб. Тож плекаймо свої стосунки у цій Богом створеній організації та пізнаваймо і йдімо за Ісусом Христом, Чиї вчення і досконалий приклад приведуть нас назад до нашого Небесного Батька. ■

З виступу на жіночій конференції Університету Бригама Янга, 5 травня 2017 р.

Є багато простих дій, які ми можемо робити, аби своїм впливом допомагати іншим людям підніматися на вищий рівень.

ПОСИЛАННЯ

1. Д. Тодд Крістофферсон, "Моральна сила жінок", *Ліягона,* лист. 2013, с. 29.
2. Джеймс Е. Фауст, "What It Means to Be a Daughter of God", *Ensign,* Nov. 1999, 102.
3. Див. Джеймс Е. Фауст, "What It Means to Be a Daughter of God", 100.
4. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 9.1.1.
5. "Ми сестри в Сіоні", *Гімни,* № 195.
6. Див. *Довідник 2,* 5.1.
7. "Ми сестри в Сіоні", *Гімни,* № 195.
8. Емма Сміт, у *Дочки в Моєму Царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 14.
9. Елайза Р. Сноу, процитовано в *Дочки в Моєму царстві,* сс. 48--49.
10. Дітер Ф. Ухтдорф, "Це чудово працює", *Ліягона,* лист. 2015, с. 23.

ВІРА МАТЕРІ, КЕЙТ ЛІ, ВИКОРИСТАНО З ДОЗВОЛУ DESERET BOOK COMPANY; *МОЯ ВІРА,* КВАНІ ПОВІ ВІНДЕР; *РІВНОВАГА В УСЬОМУ,* ЕМІЛІ МАК-ФІ

Шерон Юбенк
Перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги

І ГОСПОДЬ НАЗВАВ СВІЙ НАРОД СІОН

Давайте виконувати пророче завдання будувати Сіон—бути одним серцем і одним розумом, перебувати в праведності й робити все можливе, щоб серед нас не було бідних.

Від редактора: Будучи членом генерального президентства Товариства допомоги й президентом благодійної організації Latter-day Saint Charities, сестра Юбенк ділиться своїм унікальним розумінням того, як мета і організація Церкви може допомагати нам працювати разом, аби у своїх громадах і в серцях викорінити бідність.

Коли люди відвідують Гуманітарний центр Церкви в Солт-Лейк-Сіті, я часто прошу їх вголос прочитати твердження Джозефа Сміта, яке висить у нас у фойє: "Член Церкви має нагодувати голодного, одягти нагого, допомогти вдові, витерти сльози сироті, втішити засмученого, чи то в цій церкві, чи будь-якій іншій, чи взагалі не в церкві—де б він таких не знайшов"[1].

Ці слова було сказано в той час, коли Церква мала багато боргів, провідники допомагали новонаверненим починати життя в новій країні, а храм у Наву ще будувався. Як міг пророк Джозеф Сміт думати про те, щоб допомагати бідним у *цій* Церкві, вже не кажучи про якусь іншу? Але навіть за тих надзвичайно важких обставин Джозеф розумів, що турбота про нужденних має *завжди* бути в центрі уваги Господнього завітного народу.

ІЛЮСТРОВАНО ДЕНОМ БЕРРОМ

Бачення Сіону

Одним з перших завдань, за яке Джозеф узявся після організації Церкви у квітні 1830 року—це натхненний переклад Біблії. Я часто дивувалася, чому. Чому в такий вирішальний для історії Церкви період він працював над новим перекладом книги Буття? Та книга вже була добре відомою. Але робота над перекладом поступово перейшла в Книгу Мойсея у Дорогоцінній Перлині, де знаходяться цінні фрагменти надзвичайної доктринальної важливості для сучасної Церкви.

Ці розділи містять одкровення про досвід Мойсея та Еноха, який певним чином схожий на те, що відбувалося з Джозефом. Кожен пророк покликався Господом для виконання величної роботи. Господь показав кожному з них Свої творіння, аби вони мали краще розуміння своєї ролі в цьому плані (див. Учення і Завіти 76; Мойсей 1; 7). Якщо підсумувати їхнє всеохоплююче завдання кількома словами, то воно звучить так: **Збирайте Ізраїль як народ священиків і готуйтеся вітати Ісуса Христа.**

Але як можна було досягнути такої мети? Енох дає лаконічну відповідь: "І Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були *одного серця* і *одного розуму*, і *перебували в праведності*; і *не було бідних серед них*" (Мойсей 7:18, курсив додано).

Центральна роль місії цієї Церкви в останні дні полягає в тому, щоб усунути бідність, яка існує в наших громадах і в наших серцях; установити згуртований Сіон і підготувати людей до повернення Ісуса Христа, Сина Божого.

Допомагати у Господній спосіб

За останнє століття урядами й організаціями було затрачено трильйони доларів на боротьбу з бідністю. Однак, незважаючи на всю цілеспрямовану роботу, вона, переважним чином, залишається безуспішною і марною. Чому? Бо подібні зусилля викликають залежність, замість того, щоб сприяти розвитку здібностей.

Господній спосіб полягає в тому, щоб зміцнювати як подавця, так і отримувача, щоб дозволяти людям діяти самостійно і підносити бідного в тому, "у чому багатих буде понижено" (Учення і Завіти 104:16). Іноді ми називаємо це *самозабезпеченням,* але насправді це є здатністю скористатися божественною силою, яка є всередині кожної людини, для вирішення її власних проблем з допомогою Бога, й отримати змогу, в свою чергу, служити іншим.

Давні й нові приклади

Джозеф Сміт з радістю служив іншим людям у Господній спосіб. Джеймс Ліч та його зять, після довгих і безуспішних пошуків роботи в Наву, звернулися по допомогу до пророка. Джеймс згадував:

“Я сказав: “Пане Сміте, чи є у вас якась робота, яку ви можете дати нам обом за харчі?” Він поглянув на нас з радісним виразом обличчя і дуже по-доброму сказав: “Ну, хлопці, що ви вмієте робити? … Ви можете викопати яму?” Я відповів, що ми це зробимо як найкраще.

… Коли роботу було закінчено, я пішов і сказав йому, що її зроблено. Він підійшов, поглянув і сказав: “Якби я робив це сам, у мене не вийшло б краще. А тепер ходімо зі мною”. Він знову повернувся до свого магазину й наказав нам самим вибрати найкращу шинку чи шмат свинини. Будучи сором’язливим, я сказав, що нехай краще він дасть нам сам. Тож він вибрав два найбільших і найкращих шматки м’яса і по пакунку борошна для кожного з нас та запитав, чи цього достатньо. Ми відповіли, що за це хочемо виконати ще якусь роботу, однак він сказав: “Хлопці, якщо ви задоволені, я також”.

Ми чемно подякували йому й пішли додому, радіючи доброті серця пророка нашого Бога”[2].

Сучасний приклад подібного тонкого балансу щедрості й самозабезпеченості можна було спостерігати в 2013 році, коли тайфун Гайян обрушився на центральну частину Філіппін, пошкодивши або зруйнувавши більше мільйона домівок. Замість того, щоб бездумно роздавати допомогу, що могло призвести до залежності та марнотратства, Церква застосувала принципи самозабезпечення, щоб допомогти постраждалим мешканцям розвинути навички, необхідні для відбудови. Було придбано будівельні матеріали, а місцеві провідники Церкви уклали угоду з досвідченими будівельниками. Тих, хто мав потребу в житлі, забезпечували інструментами, матеріалами й навчанням, поки вони працювали над зведенням власних будинків. Вони допомагали своїм сусідам у такий самий спосіб.

У кінці кожен учасник отримав посвідчення про здобуття професійних навичок, що відкривало можливість для працевлаштування. Таке поєднання допомоги й навчання у процесі роботи не лише сприяло будівництву домівок, але й розвитку здібностей. Внаслідок цього відновлювалося не лише житло, але й упевненість людей у собі[3].

Маленький внесок має значення

Нам не потрібно бути багатими, аби надавати допомогу. Один юнак написав про свій випадок з Джозефом Смітом: “Я був у домі пророка Джозефа, … а кілька чоловіків сиділи на паркані. Джозеф вийшов і заговорив з усіма нами. Невдовзі прийшов один чоловік і сказав, що в одного бідного брата, який жив на деякій відстані від міста, минулої ночі згорів будинок. Майже всі чоловіки сказали, як їм шкода того чоловіка. Джозеф засунув руку в кишеню, вийняв п’ять доларів і сказав: “Мені шкода цього брата на п’ять доларів; а наскільки вам його шкода?”[4]

Нещодавно я зустрілася з 10-річним хлопчиком, який жив у сільській місцевості і витратив свої скромні гроші на те, щоб придбати

ваучер, таким чином уможливлюючи імунізацію однієї дитини від поліомієліту. Той хлопчик прочитав про дітей, які залишилися паралізованими через це захворювання, і він не хотів, щоб інші також постраждали від цієї хвороби. Я була вражена тим, як багато він вивчав і яким дбайливим був, зробивши цей невеликий внесок.

Зрозуміло, що кожен з нас може щось дати незалежно від своїх обставин, і справжнє значення нашого внеску неможливо виміряти лише грошовою цінністю.

Сила поєднання сердець

Якщо ми серйозно ставимося до своїх завітів, кожен з нас буде намагатися стати одним серцем і одним розумом, перебувати в праведності й робити все можливе, щоб серед нас не було бідних. Це поєднає наші серця разом і допоможе зменшити нерівність у світі. Але ще більша сила досягається тоді, коли люди завіту поєднують свої зусилля: сім'ї, кворуми, Товариство допомоги, класи Товариства молодих жінок і коли можуть налагоджувати спільну роботу для вирішення у своїх громадах конкретних задач з надзвичайним успіхом.

Церковна організація з надання гуманітарної допомоги—Latter-day Saint Charities—поєднує багато невеликих зусиль для надання допомоги людям в надзвичайних ситуаціях по всьому світу[5]. Члени Церкви щедро дарують свій час, гроші й спеціальні знання. Більшість внесків є скромними: невелике грошове пожертвування або кілька годин волонтерського служіння. Це стає сучасним символом вдовиної лепти (див. Марк 12:41–44); такі, на перший погляд, незначні внески показують світові, що можуть зробити вдови, селяни та 10-річні хлопчики, коли поєднують свої ресурси, а потім просять Господа їх збільшити (див. 1 Коринтянам 3:6).

Ми пройшли довгий шлях з тих ранніх років існування Церкви в справі розбудови умов для Сіону, але все ще багато роботи попереду. Нехай Бог благословить кожного з нас, коли ми будемо шукати тих, хто в нужді, і робити все можливе, щоб полегшити їхні тягарі та покращити їхні здібності. І нехай Він також благословляє Свою Церкву у справі координації й звеличення зусиль окремих членів Церкви, таким чином виконуючи пророчий наказ будувати Сіон—бути одного серця, одного розуму, жити в праведності й намагатися робити так, щоб серед нас не було бідних, аж поки Спаситель не прийде знову. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 432.
2. James Leach, у "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor,* Mar. 1, 1892, 152–153; пунктуацію узгоджено із сучасним Правописом; розбивку на абзаци змінено.
3. Див. "Mormon Volunteers Building Homes for Typhoon Haiyan Victims", Feb. 21, 2014, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Andrew J. Workman, у "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor,* Oct. 15, 1892, 641.
5. Див. latterdaysaintcharities.org.

Приход Убон може це зробити!

Члени нашого приходу рідко збираються всі разом, навіть у неділю. Що ми можемо зробити, щоб прийшли всі?

Аканіт Саппрасерт

Багатьом членам Церкви в Таїланді важко приходити до церкви через збори у школі, погану погоду (більшість членів церкви їздить на моторолерах) і відстань. Члени мого приходу, який називається Убон, мають ті ж самі труднощі, і навіть більше, через які важко відвідувати церкву.

Однієї неділі я думав, як ми можемо допомогти членам Церкви зрозуміти благословення, які приносить віра в те, що слід частіше приходити разом на богослужіння. У мене з'явилася ідея: "А якщо призначити одну неділю і попросити всіх членів Церкви прийти в той день?" Якби ми змогли всім допомогти прийти в один і той самий день, то члени Церкви дійсно побачили б і відчули силу свого приходу.

Іншим провідникам і членам приходу ця ідея сподобалася, і вони долучилися до планування. Ми вирішили, що це буде 17 червня 2018 року—неділя, найближча до річниці організації колу Убон в Таїланді,—і почали поширювати послання про цю подію у соціальних медіа. Ми назвали цю подію "Прийдімо до церкви в цю неділю! 200 чоловік на причасних зборах. Приход Убон може це зробити".

Майже весь приход долучився до того, щоб заохочувати одне одного прийти. Усі продовжували розсилати послання, переконуючи інших приєднатися до події. Члени Церкви також запрошували колишніх місіонерів та друзів, які не були членами Церкви. І дуже багато людей погодилося!

Ми зрозуміли, що це не просто цікава подія, аби побачити, скільки прийде людей. Ми хотіли, щоб це був особливий духовний досвід, який би мотивував членів Церкви зробити відвідування причасних зборів пріоритетом. Тож у найближчі місяці перед подією єпископат заохочував людей уникати всіх заходів, які можуть применшувати важливість причастя або поклоніння Господу.

Ми навіть зробили закладки для книжок, щоб допомогти людям пам'ятати про цю подію і про Дух, який, як ми знали, буде там завдяки зусиллям, докладеним кожною людиною, яка прийде на збори. На закладках була назва події і також вірш з Писань: "Я сказав був: Ви боги, і сини ви Всевишнього всі" (Псалми 82:6). Ми вибрали цей вірш, бо хотіли, аби кожен зрозумів, що ми є дітьми Бога і маємо потенціал стати такими, як Він.

Члени Церкви задовго планували, аби мати можливість прийти до церкви у призначений день. Нарешті настав той день. Але не обійшлося без перепон. Напередодні

ввечері йшов сильний дощ, і він не припинявся всю ніч. Ще однією перепоною для членів Церкви було те, що важливі шкільні збори відбувалися в той самий час, що і церковні збори.

Ми попросили всіх молитися, щоб ці перепони можна було усунути або подолати. Приблизно о сьомій ранку в неділю дощ припинився. І коли ми прийшли до церкви, то побачили там сім'ї, яким необхідно було йти на шкільні збори. Коли ми запитали про інші збори, вони відповіли: "Нам потрібно в першу чергу прийти на причастя". То було чудовим свідченням для мене про важливість Господнього причастя.

Члени Церкви привели на збори друзів та сусідів. Одна сестра у приході привела вісьмох друзів, які ніколи не були в церкві раніше! Приходило все більше людей, і нам необхідно було підняти перегородку. На збори прийшло 215 чоловік! Упродовж усіх зборів я відчував, що з нами був Святий Дух і що Бог допомагав нам досягнути успіху.

Після тієї дивовижної неділі кількість людей, які регулярно приходять на збори, зросла. Серед інших було і троє носіїв Мелхиседекового священства, які почали відвідувати Церкву регулярно зі своїми сім'ями. У одній сім'ї наступного місяця було охрищено і конфірмовано двоє дітей.

Провідники нашого колу побачили, яким хорошим був цей захід, і вирішили провести подібну подію. Під час подібної події в масштабах колу кожен член колу взяв на себе зобов'язання прийти у свій приход у призначену неділю. Та подія також мала великий успіх в усьому колі. Я знаю, що в одному приході нашого колу прийшло 208 чоловік! Я такий вдячний за благословення, які я, мій приход, і мій кіл отримали завдяки цим подіям, і за Духа, який ми відчували під час підготовки й участі в них. ■

Автор живе в місті Ісан, Таїланд.

Погода, відстань і шкільний розклад заважають багатьом тайським членам Церкви приходити до церкви, тож приход Убон вирішив призначити дату і заохотити якомога більшу кількість людей прийти на причастя.

“Незручна істина”

Нью-Йоркська Пенсильванська місія, що охоплює місця, пов’язані з історією Церкви, надає унікальні можливості ділитися євангелією Ісуса Христа. Ми проповідуємо, навчаємо і христимо, як і інші місіонери, але ми також маємо чудове доручення навчати про священні події, що відбулися в цих місцях.

Ми служимо на фермі, де жила сім’я Смітів, у місці опублікування Книги Мормона, у центрі для відвідувачів на пагорбі Кумора і на фермі Пітера та Марії Уітмерів. Ми водимо гостей по цих священних місцях і допомагаємо їм краще ознайомитися з історією та подіями, пов’язаними з Відновленням.

Одного дня ми з напарником проводили екскурсію фермою Смітів для молодої сім’ї з Ірландії. Вони були новонаверненими і приєдналися до Церкви лише 2 роки тому.

Коли ми стояли у реконструйованому дерев’яному будинку, де жив Джозеф Сміт і його сім’я навесні 1820 року, ми з напарником переповіли важливі події з дитинства Джозефа, що спонукали його увійти до гаю помолитися і дізнатися, до якої церкви слід приєднатися. Ми розповіли їм про те, як Небесний Батько та Ісус Христос явилися Джозефу й відповіли на його молитву. Потім ми запитали їх, що вони відчували, коли вперше дізналися про Джозефа Сміта і Перше видіння.

Я сподівався, що вони скажуть щось подібне до того, що каже більшість людей—що вони відчули палання у серці або знали, що це має бути істиною, оскільки дуже сильно відчували вплив Духа. Натомість вони сказали, що вони відчули, що то була “незручна істина”. Якусь мить ми не знали, що сказати. Ми попросили їх пояснити, що вони мали на увазі.

Вони розповіли, що у них все було добре до того, як вони дізналися про євангелію, і думка про те, що треба змінювати комфортний стиль життя здавалася незручною. Але коли вони отримали духовне свідчення про те, що це істина, то зрозуміли, що доведеться змінювати стиль життя.

Їхнє цікаве і щире свідчення вразило нас. Оскільки вони дійсно мали свідчення про Джозефа Сміта і відновлену євангелію Ісуса Христа, вони були готові зробити незручні зміни у житті та приєднатися до Церкви. Вони це зробили, бо знали, що ті зміни будуть найкращими для їхньої сім’ї!

Мені надзвичайно подобалася моя місія. У мене немає сумнівів, що ті місця, де я служив, є священними. Усі події, про які ми там розповідали, дійсно мали місце. Це—диво. ■

Тейлор Крофтс, шт. Вайомінг, США

Вони відчували, що Перше видіння було “незручною істиною”. Ми попросили їх пояснити, що вони мали на увазі.

ІЛЮСТРАЦІЯ ШЕРІЛ ЧАЛМЕРЗ

Я знову став 14-річним хлопчиком

Під час відрядження до Рочестера, шт. Нью-Йорк, я вирішив зробити коротку 40-кілометрову автомобільну подорож місцями, пов'язаними з історією Церкви в Пальмірі. Особливо мені хотілося побачити Священний гай.

На той час я мав труднощі на роботі та вдома, і мені дуже хотілося здобути власний священний досвід, який би певним надзвичайним чином став підтвердженням того, що Небесний Батько дбає про мене.

Це було задовго до появи центру для відвідувачів на пагорбі Кумора та храму в Пальмірі, шт. Нью-Йорк. Я зупинився біля дому сім'ї Смітів, вийшов з машини і, йдучи за дороговказами, попрямував до Священного гаю. З молитвою у серці я йшов дорогою, що пролягала між дерев. Ідучи, я постійно розмірковував і навіть став на коліна помолитися. Я відчув спокій, але не побачив стовпа світла і не відчув чогось надзвичайного. Тривоги й занепокоєння, як і раніше, обтяжували мої думки.

Дещо розчарований я пішов до реконструйованого будинку, в якому жила сім'я Смітів. Я уявив, як вони в ньому працюють, читають Писання і моляться. Я зайшов у горішню кімнату й на кухню, де був складений з цегли камін, дерев'яний стіл, стільці, дощата підлога та прості меблі. Мене вразила думка, що в такому домі жив 14-річний хлопчик, коли він, переповнений запитаннями, вирішив піти й запитати у Бога.

Стоячи у дверях, майже виходячи, я поглянув на Священний гай. Я знав, що Джозеф Сміт пішов до найближчого гаю, помолився й побачив Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа. Раптом я проникся співчуттям до Джозефа. Мені здалося, що я відчуваю те саме, що відчував Джозеф перед молитвою. Мені не вистачало мудрості, але я знав, що можу запитати Бога й отримати відповідь (див. Якова 1:4–5). Я згадав, як молився з вірою, коли був підлітком, і відчував спокій та запевнення. Я відчув, як та сама надія і любов сповнили моє серце. Здавалося, що мені знову 14 років.

Я схилив голову і в мовчазній молитві висловив вдячність. Я отримав свою відповідь. Небесний Батько *дбав* про мене. І якщо я буду й надалі довіряти Йому, Він і надалі буде мені відповідати. ■

Річард М. Ромні, співробітник редакції церковних журналів

Мій острів віри

Коли я зростала на острові Робінзона Крузо, що знаходиться на відстані 670 км від узбережжя Чилі, мої батьки навчили мене, моїх братів і сестер віри і наполегливості.

Один з незабутніх уроків стався в одну з неділь під час проливного дощу. Мої батьки знали, що вони мають зобов'язання перед Господом і повинні його дотримуватися—ходити до церкви. Наші парасольки були поламані, тож у нас були лише куртки й чоботи, щоб захиститися від зливи. У мами виникла ідея накрити нас пластиковими мішками для сміття. Нас не бентежило те, що ми були єдиними людьми, які йшли вулицею під дощем. Ми знали, що робимо те, чого очікував від нас Господь.

Коли ми прибули в будівлю, яка використовувалася як каплиця, ми зрозуміли, що будемо єдиними, хто того дня туди прийшов. Багато неділь були схожими на цю. Мій батько служив президентом філії і часто проводив збори, на які приходили лише діти й кілька сестер Товариства допомоги. Він також благословляв і розносив причастя.

Я сумую за тими днями, коли ми ходили до церкви всією сім'єю. Те, як ми разом співали гімни і більше пізнавали Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа, залишило незабутні спогади. Моє серце й досі на острові Робінзона Крузо. Усі мої дитячі спогади, у тому числі навчання євангелії, яке проводили мої батьки, пов'язані з тим островом.

Оскільки на острові було лише кілька членів Церкви, ми не мали програм чи ресурсів, якими насолоджується багато членів Церкви. Але мої батьки навчали нас ходити до церкви, молитися і читати Писання. Я знаходила силу й скерування, коли читала Писання й отримувала особисте одкровення. Мені особливо запам'яталася одна неділя, коли я отримала підтвердження про служіння на місії.

Коли я навчалася в коледжі у Вінья-дель-Мар, Чилі, то згадувала, як батьки ходили зі мною пішки до церкви в сонячну погоду, в дощ, град і у вітряну погоду. Кожної неділі ці спогади спонукали мене вставати з ліжка, готуватися і йти до церкви—незалежно від того, що відбувається за вікном.

Євангелія Ісуса Христа була центром мого життя в дитинстві, під час служіння на місії і зараз, коли я стала дружиною і матір'ю. Тепер, коли у мене власна сім'я, ми з чоловіком передаємо своїм дітям приклад віри моїх батьків. ■

Белен Арос, Кокімбо, Чилі

ІЛЮСТРАЦІЯ АЛЛЕНА ГАРНСА

Нас не бентежило те, що ми були єдиними людьми, які йшли вулицею під дощем. Ми знали, що робимо те, чого очікував від нас Господь.

Чи слід нам прийняти покликання?

Оскільки ми були батьками дитини, яка щойно почала ходити і новонародженої дитини, нам було важко виконувати церковні покликання. Тож коли чоловіка покликали служити єпископом студентського приходу неодруженої молоді, ми обоє дуже вагалися.

В голові роїлися запитання стосовно того, чи зможемо ми справлятися з усім, коли з'являться додаткові обов'язки. Через кілька днів після отримання покликання я дізналася, що вагітна третьою дитиною. З огляду на попередній досвід, обидві перші вагітності були важкими. Коли ми удвох міркували над тим, чого очікувати в найближчі кілька місяців за умови, що мій чоловік прийме покликання, ми не знали, що ж робити. Ми почали щиро молитися, щоб мати втішення і скерування.

В якусь мить чоловік подумав, що йому слід пояснити нашу ситуацію президентові колу й відмовитися від покликання. Це здавалося нам розумним, але коли ми молилися й постилися, то нам згадалися слова Президента Томаса С. Монсона (1927--2018): "Коли ми виконуємо Божу роботу, то маємо право на Господню допомогу" ("Duty Calls", *Ensign,* May 1996, 44).

Це втішило наші серця й наші тривоги зменшилися. Ми отримали запевнення, що це не президент колу нас покликає. Це Господь нас покликає, і Він знав раніше, ніж ми, що я була вагітна, коли ми отримали це покликання. Він може робити для нашої сім'ї більше, ніж мій чоловік зробив би своїми силами, якби ми не прийняли це покликання.

З вірою в серцях ми з чоловіком прийняли покликання і приймали кожен день таким, яким він був. Моя третя вагітність була просто дивовижною, і наш син народився здоровим і сильним. Ті роки, які я відвідувала свій рідний приход з нашими дітьми, допомогли нам зблизитися не лише сім'єю, але і потоваришувати з членами приходу. Поки чоловік старанно працював у своєму покликанні, я навчилася звертатися до своєї приходської сім'ї по допомогу в догляді за дітьми.

Ми з чоловіком вдячні багатьом вірним святим і, насамперед, Небесному Батькові за те, що допомагали нам знайти баланс між роботою, сім'єю та служінням у Церкві. ■

Норма-Джин Ливай, Гаваї, США

ФОТОГРАФІЇ ВІД GETTY IMAGES

2 Нефій 26–30
(24 ЛЮТОГО–1 БЕРЕЗНЯ)

Як Сатана намагається нас обманути?

Нефій застерігав нас про три методи, до яких вдається Сатана, аби нас обманути.

1. ЗБУРЮЄ ДО ЗЛОБИ ПРОТИ ВСЬОГО, ЩО Є ДОБРИМ (2 Нефій 28:20)

Як Сатана змушує людей *гніватися* на все, що є *добрим*?

Ось кілька хороших речей, на які Сатана може спокушати людей **гніватися**:

- Традиційний шлюб і сім'я
- Доброта і співчуття до всіх, у тому числі до емігрантів та біженців
- Організована релігія

2. ЛЕГКІСТЬ І БАЙДУЖІСТЬ (2 Нефій 28:21)

Як Сатана змушує людей почуватися настільки *комфортно*, що вони *перестають перейматися* тим, що слід боротися зі злом, або *перестають намагатися* зростати духовно?

Ось кілька обманів, які Сатана може навіювати нам, щоб викликати у нас **апатію:**

- Найважливіше—це насолоджуватися життям і мати класні речі.
- Усе, що є неприємним або незручним, має бути поганим, тож уникайте його.
- Якщо *здається*, що в житті все добре, це і є найголовнішим.

3. НЕМАЄ НІ ДИЯВОЛА, НІ ЗЛА, НІ НАСЛІДКІВ (2 Нефій 28:22)

Як Сатана змушує людей *перестати вірити в те, що зло є реальним і що Бог буде нас судити*?

Ось кілька способів того, як Сатана намагається обманути нас, щоб переконати, що **немає зла** і **немає наслідків**:

- Це [земне] життя—все, що у нас є, тому отримуйте насолоду.
- Якщо щось викликає у вас приємні відчуття—робіть це.
- Погляньте навколо. Злочестиві не отримують покарання. То чому б не розважатися так, як вони?

УНИКАЙТЕ ОБМАНУ

Ви можете переглянути виступ президента Далліна Х. Оукса на жовтневій генеральній конференції 2004 року "Не обманюйтеся", щоб знайти його пораду щодо того, як не піддатися обману.

ТИЖДЕНЬ 1

ІЛЮСТРАЦІЇ АУГУСТО ЗАМБОНАТО

2 Нефій 31–33
(2–8 БЕРЕЗНЯ)

Яким є шлях до вічного життя?

Ми повертаємося до Небесного Батька, укладаючи з Ним завіти й дотримуючись їх. Ісус Христос показав нам шлях, який веде дорогою завітів, і ми здобуваємо вічне життя, наслідуючи Його приклад.

ОБГОВОРЕННЯ

Де ви зараз перебуваєте на шляху завітів? Що ви маєте робити, аби просуватися вперед?

"А зараз я звертаюся до кожного члена Церкви: залишайтеся на шляху завітів. Ваше зобов'язання іти за Спасителем шляхом укладання і дотримання завітів з Ним відкриє двері всім духовним благословенням і привілеям, доступним чоловікам, жінкам і дітям, де б вони не жили".

Президент Рассел М. Нельсон, "Разом уперед", *Ліягона,* квіт. 2018, с. 7.

Які благословення ми можемо отримати, якщо витерпимо до кінця? (Див. 2 Нефій 31:20).

Де починається шлях завітів? (Див. 2 Нефій 31:17–18). Як ми виявляємо свою готовність наслідувати приклад Ісуса Христа і дотримуватися Його заповідей?

Як ми просуваємося цим шляхом? (Див. 2 Нефій 31:16, 20; Мосія 5:7–9.)

Гріх зводить нас зі шляху. Як ми повертаємося назад? (Див. 1 Нефій 10:18; 3 Нефій 9:13–14).

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖ. БЕТ ДЖЕПСОН

ТИЖДЕНЬ 2

Кн. Якова 1–4

(9–15 БЕРЕЗНЯ)

Як ми можемо уникати “поглядання за межу”?

Пророк Яків навчав, що духовна сліпота юдеїв пояснюється намаганням “поглянути за межу” (див. Кн. Якова 4:14). Як ми можемо уникати “поглядання за межу”?

Що таке межа?

“[Дехто] засліплюється “через поглядання за межу” (Кн. Якова 4:14), а межа—це Христос”.

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926–2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Jesus of Nazareth, Savior and King”, *Ensign,* May 1976, 26.

Що означає поглядати за межу?

У стрільбі з лука, якщо ви хочете влучити в ціль, вам необхідно націлитися на неї. Якщо ви не будете дивитися на ціль, то не влучите. Можливо, це і є однією з причин того, чому слово *гріх* у Новому Завіті походить від грецького слова *хамартія,* що означає “не влучити у відмітку”. Якими були гріхи юдеїв, зазначені в Кн. Якова 4:14?

Як ми влучаємо у відмітку?

“Якщо наша першочергова увага, думки і зусилля зосереджені на збільшенні любові до Всемогутнього Бога і на тому, щоб дотягнутися серцем до інших, ми можемо знати, що знайшли правильну мішень і цілимося в яблучко—стаємо справжніми послідовниками Ісуса Христа”.

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Націлитися в яблучко”, *Ліягона,* січ. 2017, с. 5.

ФОТОГРАФІЇ ВІД GETTY IMAGES

ТИЖДЕНЬ

3

Кн. Якова 5–7

(16–22 БЕРЕЗНЯ)

Чого ми можемо навчитися з алегорії про оливкове дерево?

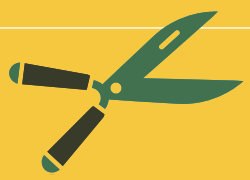

ПІДРІЗАННЯ—це видалення з дерева гілок і поганих плодів. Господар відрізав сухі гілки і викинув їх у вогонь (див. Якова 5:9). Як Господь допомагає нам "підрізати" з нашого життя гріхи і слабкості?

ОБКОПУВАННЯ включає видалення навколо дерева того, що заважає, наприклад бур'янів. Завдяки обкопуванню ніщо не буде заважати дереву рости. Що може заважати вашому духовному зростанню?

Завдяки **ПІДЖИВЛЕННЮ** мінералами та іншими поживними речовинами дерево залишається здоровим. Як і дерева, наш дух також потребує живлення. Як ми можемо підживлювати свій дух?

В алегорії про оливкове дерево господар виноградника бачить, що оливкове дерево всихає і каже: "Я підріжу [дерево], і обкопаю його, і підживлю його" (Кн. Якова 5:4).

Упродовж усіє історії господар і його слуга приходять до виноградника кілька разів (див. Кн. Якова 5:15–18, 29–32, 37–42). Кожного разу процес підрізання, обкопування і підживлення повторюється.

Господар виноградника уособлює Ісуса Христа. Дерево і гілки уособлюють Його народ. Ця алегорія не просто історія про дерева і плоди. Вона є потужним свідченням Божої долученості до життя Його дітей, Спасителевої місії та Його любові до всього людства.

ОБГОВОРЕННЯ

Алегорія про оливкове дерево початково була написана на пластинах з латуні пророком Зиносом. Чому, на вашу думку, Яків вирішив присвятити таку велику частину зроблених ним літописів словам іншого пророка?

ФОТОГРАФІЇ ВІД GETTY IMAGES

ТИЖДЕНЬ 4

"Якщо ми вкладаємо **УСІХ СЕБЕ В ЗАВІТ,** то можемо стати кимось **БІЛЬШИМ".**

Старійшина Герріт У. Гонг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Належність до завітів", с. 80, курсив додано.

Наша потреба любити і служити

"Усі ми знаємо, в чому можемо бути кращими. Не потрібно постійно нагадувати про це одне одному, але потрібно любити одне одного і служити одне одному, і завдяки цьому створювати клімат готовності до змін".

Старійшина Ганс Т. Боом, сімдесятник, "Знати, любити і зростати", с. 105.

ПОРАДИ ПРЕЗИДЕНТА НЕЛЬСОНА

Під час генеральної конференції Президент Рассел М. Нельсон дав членам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів важливі поради.

Він заохочував молодь:

- "Підготуватися до отримання рекомендації обмеженого використання" ("Заключне слово", с. 121).
- Пам'ятати про його запрошення "долучитися до молодіжного батальйону Господа", щоб збирати Ізраїль ("Свідки, кворуми Ааронового священства та класи Товариства молодих жінок", с. 39).

Він дав порадив жінкам:

- "Прагнути зрозуміти те, що Господь хотів би, аби ви знали й робили" та "з молитвою вивчити 25-й розділ Учення і Завітів і дізнатися про те, чого Небесний Батько навчить *вас*".
- "Припинит[и] зосереджуватися на тому, що відволікає вас у світі" та "поч[ати] і продовжувати цей процес присвячення свого життя Господу, який триває все життя".
- Навчати євангелії Ісуса Христа та робити "внесок на радах в сім'ї, приході та колі".
- Служити, молитися, поститися, вивчати Писання, служити в храмі та займатися сімейно-історичною роботою, щоб все це "відкри[ло] вам небеса".
- "З молитвою вивчати *всі* істини, які ви можете знайти стосовно сили священства", починаючи з 84-го та 107-го розділів Учення і Завітів. (Див. "Духовні скарби", сс. 77, 79.)

Він заохочував усіх членів Церкви наступним чином готуватися до квітневої генеральної конференції 2020 р.:

- Прочитати розповідь Джозефа Сміта про Перше видіння.
- Розмірковувати над тим, як Книга Мормона та події, що відбулися з моменту Першого Видіння, вплинули на нас та наших близьких.
- Використовувати нові відео про Книгу Мормона під час індивідуального і сімейного навчання.
- Вибрати наші власні запитання, скласти наші власні плани та зануритися "у славетне світло Відновлення". (Див. "Заключне слово", с. 122.)

Усі номери сторінок вказані з *Ліягони* за листопад 2019 р.

ПІРНАТИ ГЛИБШЕ

Йти шляхом завіту

Згідно з виступом президента Далліна Х. Оукса, щоб виконувати дві великі заповіді, "ми ходимо тонкою лінією між законом і любов'ю—виконуючи заповіді і йдучи шляхом завіту, виявляючи любов до наших ближніх. Цей шлях завіту вимагає від нас прагнення божественного натхнення" ("*Дві великі заповіді*", с. 75). Дивіться або читайте його виступ та виступи наступних промовців, щоб отримати силу на шляху завіту:

- Старійшина Теренс М. Вінсон, який сказав: "Чого ми дійсно потребуємо тут, так це менше з Wi-Fi (Вай-Фая) і більше від Нефія!" ("Справжні учні Спасителя", с. 9).
- Брат Стівен В. Оуен, який заохочував нас шукати "духовне живлення", від'єднавшися від світу і з'єднавшися з небесами ("Будьте вірними, а не безвірними", с. 12).
- Сестра Мішель Крейг, яка говорила про "чотири способи, як збільшити вашу духовну здатність отримувати одкровення" ("Духовна здатність", с. 19).
- Старійшина Гарі Е. Стівенсон, який сказав: "Мої дорогі брати і сестри, ми повинні продовжувати бути вірними та пильними, адже це єдиний спосіб розпізнати істину і почути голос Господа через Його слуг" ("Не обманюй мене", с. 96).
- Президент М. Рассел Баллард, який сказав: "Одним з найважливішого, чого ми можемо навчитися у цьому житті, це, як приділяти особливу увагу нашій вічній духовній природі й контролювати наші злочестиві бажання" ("Як дати нашим духам контроль над нашими тілами", с. 109).
- Старійшина Пітер М. Джонсон, який навчав, як ми можемо подолати три засоби супротивника: обман, відволікання та зневіру ("Сила подолати супротивника", сс. 110–112).

Я К ...

Ділитися євангелією

Крістіна Б. Франко ставить наступні запитання щодо проповідування євангелії, а потім каже членам Церкви, що "Відповідь на кожне з цих запитань—так! Ми це можемо!"

- "Чи можемо ми запросити друга, який не нашої віри, піти з нами до церкви в неділю?"
- "Чи можемо ми, наприклад, дати примірник Книги Мормона комусь із родичів або друзів?"
- "Чи можемо ми допомогти людям у пошуку їхніх предків на сайті FamilySearch або розповісти комусь про те, що ми дізналися впродовж тижня, вивчаючи посібник *За Мною йдіть*?"
- "Чи можемо ми бути більш схожими на нашого Спасителя Ісуса Христа і ділитися з іншими тим, що приносить нам радість у житті?"

Сестра Крістіна Б. Франко, друга радниця у генеральному президентстві Початкового товариства, "Як знайти радість у проповідуванні євангелії", с. 85.

Натхнення на причалі

Афатія Сілага

Моя сім'я страждала, а мені потрібно було чекати на корабель чотири години, щоб дістатися додому. У мене був час помолитися.

Я був далеко від дому, на відстані подорожі кораблем, коли дізнався, що того дня в моїй сім'ї відбулася велика сварка. *Дуже* велика сварка.

Моя дружина розсердилася. Діти розсердилися. Усім було боляче. Я не знав, що робити.

Того дня я рано-вранці виїхав на робочій вантажівці з острова Уполу, Самоа, щоб сісти на пором до Саваї, Самоа. Ця подорож триває по кілька годин в кожному напрямку.

Після того як я поговорив зі своєю дружиною по телефону й почув роздратування у її голосі, то подумав про те, що мені важко буде повертатися додому з огляду на існуючу ситуацію. Я не знав, як міг допомогти загоїти стільки поранених сердець.

Я зупинився біля причалу й почав молитися. Наступі 4 години я сидів у вантажівці й молився за свою сім'ю, поки чекав на прибуття корабля.

Після довгої молитви я отримав чітке духовне враження. "Просто покажи своїм дітям, що любиш їх. *Покажи їм любов.* Скажи їм: "Я вас люблю, і Бог вас любить".

У мене завжди були хороші стосунки з дітьми. Вони знають, що я їх люблю, і вони знають, як багато для мене значать. Однак завдяки одкровенню я чітко зрозумів, що показати їм ще більшу любов—це єдиний спосіб знову зблизити сім'ю.

Коли пізно ввечері того дня я приїхав додому, моя дружина все ще була засмучена. “Що ти збираєшся робити?”—запитала вона.

Я розповів їй про отримане одкровення. Я розповів їй, як відчув, що нам необхідно ще краще показати дітям свою любов до них. “Я впевнений, що то буде ключем до зцілення всіх поранених сердець”, —сказав я. Ми вирішили спробувати так зробити.

Того дня ми зазвичай проводили щотижневі сімейні наради. Однак через сварку більшість у сім’ї не хотіла проводити нараду того вечора. Ми з дружиною вирішили провести нараду, не зважаючи ні на що.

Спочатку всі мовчали. Я зрозумів, що того дня у моїй сім’ї було багато сліз і ображених почуттів.

Потім заговорила дружина. “Я просто хочу, щоб ви знали, як сильно я всіх вас люблю”,—сказала вона. Я спостерігав за зміною, яка відбулася в поведінці дітей. Всі спочатку сиділи на краю стільців. Але як тільки дружина почала пояснювати, як сильно любить їх, наші діти відкинулися на спинку стільців і розслабилися. Незабаром вони також висловили свої почуття. Я також сказав їм, як сильно їх люблю і який радий, що ми—одна сім’я.

Це вирішило всю проблему. То було неймовірно. Увесь гнів пішов з нашого дому, і ми могли залагодити тріщини.

І зараз моя сім’я не є досконалою. Але ми дуже любимо одне одного. І ми приділяємо час одне одному. Коли йдеться про те, щоб рано встати, аби разом почитати Писання, разом піти до церкви, пограти в баскетбол, поїсти чи просто послухати музику, ми докладаємо всіх зусиль, щоб робити це згуртовано.

Завдяки цьому ми з дружиною краще, ніж будь-коли, знаємо, як важливо виявляти любов до наших дітей. ■

ІЛЮСТРАЦІЯ ЧАРЛЬЗА ЛЕМАНА

УРОКИ ВІД ЦЬОГО БАТЬКА

- Брат Сілага зрозумів, що він не зможе вирішити цієї проблеми самостійно. Він молився годинами, щоб отримати одкровення щодо того, як допомогти сім’ї.
- Сім’я Сілага зосереджує свою домівку на Ісусі Христі. Попри напружений графік, вони рано будять сім’ю, щоб вивчати Писання. Вони щотижня проводять сімейну нараду. Вони ходять до церкви. Вони роблять усе можливе, щоб благословення євангелії проливалися в їхню домівку й сім’ю.
- Брат Сілага радиться зі своєю дружиною перед тим, як поговорити з дітьми про сварку.
- Брат і сестра Сілага регулярно говорять своїм дітям, як сильно люблять їх.
- Сім’я Сілага працює разом, але разом також і розважається. Вони є втіленням поради, даної старійшиною Дітером Ф. Ухтдорфом, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “У сімейних стосунках слово *любов* насправді звучить так: *ч-а-с*, час. Ключ до гармонії в домі—приділяти одне одному час” (“Про найважливіше” *Ліягона,* лист. 2010, сс. 22–22).

Дорослій молоді

У цьому розділі

44 **Нові члени Церкви: місце, до якого ви належите**
Браян С. Кінг

46 **Належність до Церкви і проблема безпліддя**
Джоді Кінг

Лише електронна версія

Ми всі хочемо відчувати себе частиною чогось більшого
Ерік Б. Мердок

Повернення до Церкви у теплі обійми
Рейчел Вільсон

Як пережити неділю, будучи інтровертом
Аспен Стендер

Шукайте ці статті та інше:
- На сайті **liahona.ChurchofJesusChrist.org**
- У рубриці **Щотижневі новини дорослої молоді** (під заголовком "Доросла молодь" в Євангельській бібліотеці)

Поділіться своєю історією

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надіслати свої статті або відгуки на сайт **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Наше спільне прагнення належати до спільноти

Чи було так, що ви заходили до приміщення і відчували, що всі присутні звернули свої погляди на вас? Або, що гірше, відчували, що вас взагалі ніхто не помітив? Зі мною так було. Ті ситуації можуть бути болісними, бо всім нам притаманне бажання бути частиною цілого.

Євангелія Ісуса Христа об'єднує нас. Але іноді, оскільки наші обставини відрізняються від обставин інших людей, нам **важко почуватися частиною спільноти.** Серед багатьох людей, які належать до Церкви, є новонавернені, які, можливо, **намагаються знайти свій шлях.** На с. 44 я розповідаю про зміни свого бачення щодо того, як бути частиною спільноти та виправдати сподівання Господа.

Є також багато таких, як Джоді та її чоловік, які через труднощі подолання безпліддя або інших проблем, можуть мати відчуття, що не є частиною спільноти. Прочитайте її історію на с. 46.

У статтях, що існують лише у цифровому форматі, Рейчел розповідає про те, як теплі привітання стали вирішальними для її повернення до церкви. Ерік навчає, що **ми *усі* потрібні** для тіла Христа, і Аспен розповідає, як бути частиною спільноти і почуватися затишно у церкві, якщо ви є інтровертом.

У Церкві є багато людей, які не відчувають себе частиною спільноти. Можливо, ви один з них. Але **ми всі можемо вносити свою лепту**, допомагаючи кожному члену Церкви відчувати себе бажаним. Оскільки відчуття належності—це не питання обставин, а питання того, ким ви насправді є і ким намагаєтеся стати. Як діти Бога ми всі належимо до Христової Церкви.

Щиро ваш,
Браян С. Кінг

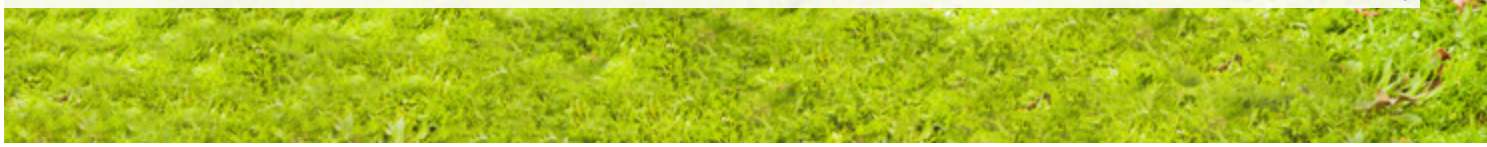

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Нові члени Церкви: місце, до якого ви належите

Чи ви намагаєтеся задовольнити марні сподівання?

Браян С. Кінг

Як ви представляєте себе, коли знайомитеся? Що є важливим для вас як особистості? Мене звуть Браян. І я належу до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Але мені не завжди здавалося, що я маю відчуття належності.

Я приєднався до Церкви, коли навчався на першому курсі. Не встиг я охриститися, як члени Церкви, які мали найкращі наміри, почали запитувати: "Ви будете служити на місії?" Я ще не мав часу серйозно подумати про місію. Однак я відчував, що від мене очікують ствердної відповіді.

Чи достатньо я підготовлений?

Лише через рік після того, як я приєднався до Церкви, я отримав покликання служити в Англії, і поїхав, сповнений бажання навчати. Але за кілька днів я зрозумів, що дуже сумую за домом. Я не був готовий служити на місії повного дня.

Коли я обговорював свої почуття зі своїм президентом місії, він відчув спонукання заспівати мені по телефону гімн "Світло істини чудове" (*Гімни,* № 134). Мені це здалося дивним, однак до мене повернулося відчуття світла і тепла.

Однак вже через тиждень я був у літаку, яким прямував додому. Увесь час польоту я боровся із суперечливими почуттями. Мене приголомшувала думка про те, що подумають інші люди про моє рішення. Я сердився на себе за те, що не відслужив два повні роки—зрештою, я залишив друзів і сім'ю і відклав навчання заради служіння на місії. Я так сильно перестраждав, і зараз мені здавалося, що Небесний Батько залишив мене у мій скрутний час . Я не знав, чи все ще належу до Церкви, оскільки я не виправдав усіх сподівань.

Приходьте такими, якими ви є

Через тиждень після повернення додому сім'я мого найкращого друга запросила мене переглянути сесію генеральної конференції. Мені хотілося цього найменше. Однак я пішов.

Десь посередині сесії старійшина Джеффрі Р. Холланд вийшов на трибуну і сказав: "Сонце світить у душі моїй"—те саме, що за два тижні до цього несподівано заспівав мені президент місії. Дух прошепотів: "Це та Церква, до якої ти належиш". Упродовж наступних 15 хвилин усе моє бачення повністю змінилося.

Легко відчути, що ми не належимо до Церкви, коли нам здається, що ми не виправдали очікувань одне одного. Але всі ми помиляємося (див. Римлянам 3:23). І, так, Бог каже, що для кожного з нас усе ще є місце в Його Церкві (див. 1 Коринтянам 12:20–23).

Старійшина Холланд навчав під час тієї промови на конференції: "Приходьте такими, якими ви є",—каже люблячий Батько кожному з нас. А потім Він додає: "Не плануйте залишитися такими, як ви є" ("Співані та неспівані пісні", *Ліягона,* трав. 2017, с. 51). Бог хоче, щоб ми були тут, незалежно від того, ким ми є, або що ми зробили, оскільки тоді Він може допомогти нам змінити те, ким ми станемо (див. 3 Нефій 18:22).

До того, як я почув виступ старійшини Холланда, то гадав, що належність до Церкви передбачає виправдання всіх очікувань. Тепер я краще розумію, що Церква Господа не для тих, хто вже є досконалим, а щоб допомогти вдосконалитися тим, хто такими не є. І коли ви намагаєтеся наслідувати Його, то належите до Його Церкви. ■

Браян С. Кінг *вивчає сімейні стосунки в Університеті Бригама Янга. Він народився і зростав у сільській місцевості в Північній Кароліні, США, де йому подобається проводити час у горах.*

Я б хотів знати ці

П'ЯТЬ ПУНКТІВ,

коли був новим членом Церкви:

1. **Будьте самі собою.** Ваша унікальна особистість і таланти зміцнюють Церкву в цілому (див. 1 Коринтянам 12).
2. **Зав'язуйте стосунки.** Якщо ви оточите себе іншими людьми, які поділяють ваші цінності, це допоможе вам залишатися на шляху завітів.
3. **Ідіть до храму.** Якщо ви проводите час у храмі або готуєтеся до відвідування—це допоможе вам утримувати бачення вічної перспективи.
4. **Зосереджуйтеся на тому, що є найважливішим.** Коли справ більше, ніж ви спроможні зробити, зосередьтеся на підготовці до укладання завітів та їх дотриманні.
5. **Будьте терплячими з собою.** Не порівнюйте себе з іншими, просуваючись вперед своїм темпом.

Належність до Церкви і проблема безпліддя

Оскільки у мене безпліддя, у мене виникло враження, що мені немає місця у церкві.

Джоді Кінг

Я ніколи не вважала, що не належу до церкви, поки ми з моїм чоловіком Кемероном не стикнулися з безпліддям. Діти і сім'ї, вигляд яких у церкві зазвичай викликав у мене радість, тепер завдавали мені суму й болю.

Я відчувала себе спустошеною без дитини на руках або сумки з підгузками. У Товаристві допомоги оголошували про створення груп, де діти могли погратися, мами про щось розмовляли, і здавалося, що на кожному уроці розглядалася тема материнства.

Я почувалася розгубленою.

У мене не було дитини, щоб привести її у групу погратися. У мене не було історій з життя, щоб розповісти, як виховувати дитину в євангелії.

Я відчайдушно хотіла взяти участь у розмові про материнство і подружитися із сестрами у своєму приході, але не відчувала ніякого зв'язку між нами, бо не була матір'ю.

Найважчим був перший недільний день в новому приході. Оскільки у нас не було дітей, нас запитували, чи ми щойно одружилися і коли плануємо мати дітей. Я навчилася досить добре відповідати на ці запитання, не травмуючи себе—я знала, що ніхто не мав на меті завдати мені болю.

Втім однієї неділі відповідати на ті запитання стало неймовірно важко. Ми щойно дізналися, що ще одна спроба завагітніти була безрезультатною.

Я увійшла в причасну залу, почуваючись пригнічено, і відповідати на ті типові запитання,

ІЛЮСТРАЦІЇ/ДЖ. БЕТ ДЖЕПСОН

які ставлять під час знайомства, було для мене важко. Під час причастя я поглянула на присутніх, шукаючи інші подружні пари без дітей, з якими ми з чоловіком могли б спілкуватися. Ми нікого не побачили.

Але саме урок на Недільній школі вразив мене в саме серце. Урок, який мав бути присвячений божественній ролі матерів, швидко змінив напрямок і зосередився на скаргах про те, яким важким є материнство. Моє серце впало, а сльози покотилися по щоках, коли я чула, як жінки скаржаться на благословення, за яке я віддала б усе на світі.

Я вийшла з церкви. Спочатку я не хотіла повертатися. Я не хотіла знову відчувати ту відокремленість. Але того вечора після розмови з чоловіком ми зрозуміли, що будемо й надалі ходити до церкви не лише тому, що Господь просить нас про це, але і тому, що ми обоє знали, що радість, яку приносить поновлення завітів і відчуття Духа в церкві, є більшими за сум, який я відчувала того дня.

Всім нам іноді здається, що ми чужі серед своїх

Той випадок стався 4 роки тому. Час минав. У мене все ще немає дитини на руках і сумки з підгузками, але я знаю тепер, як ніколи раніше, що у церкві є місце для мене.

Поки я боролося з власним болем, я почала уважніше придивлятися, що відбувається навколо мене. Я все ще придивляюся до присутніх на зборах, але зараз я намагаюся помічати тих, хто приходить до церкви, почуваючись, ніби вони не в тому місці. Я зрозуміла, що всім нам іноді здається, що ми чужі серед своїх.

У Церкві є вдови, розлучені і неодружені члени Церкви; у когось є члени сім'ї, які відійшли від євангелії; люди з хронічними захворюваннями або фінансовими труднощами; члени Церкви, які мають потяг до осіб своє статі; члени Церкви, які працюють над подоланням залежностей чи сумнівів; новонавернені; ті, хто нещодавно переїхав; люди, у кого всі діти виросли й залишили дім, і список можна продовжувати.

Кожен з нас може вважати, що наші випробування чи обставини заважають нам відчувати свою належність до Церкви, але істина полягає в тому, що наші унікальні обставини й особисті

Тепер я намагаюся помічати тих, хто приходить до церкви, почуваючись, ніби вони не в тому місці.

труднощі насправді найбільше допомагають відчувати належність до Церкви.

Ми належимо до Спасителя

Мета членства у Церкві—іти за Ним. Ми належимо до Спасителя, тож ми належимо до Його Церкви. Він сказав нам: "Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені,—і Я вас заспокою!" (Матвій 11:28).

Спаситель запрошує нас прийти до Нього, якими б не були наші обставини. Ми приходимо до церкви, щоб поновлювати завіти, зміцнювати віру, знайти спокій і робити те, що Він досконало робив у Своєму житті,---служити іншим людям, яким здається, що вони не вписуються.

Бувають часи, коли я єдина в Товаристві допомоги, хто не має дітей. А іноді люди все ще запитують, чому у нас немає дітей. Тоді буває важко, але скільки б важких моментів не було, ще більше моментів радісних.

Відчувати Духа в церкві і виявляти свою любов Спасителю—це завжди перевищує будь-яке відчуття самотності. Я знаю, що є мир у Христі. Я знаю, що відвідування церкви зцілює. Я знаю, що ми маємо благословення завдяки тому, що продовжуємо ходити. Наше випробування може відрізнятися від випробувань інших людей у церкві, але наш особистий досвід може допомагати нам ставати більш співчутливими до інших людей, яким може здаватися, що вони тут чужі. Завдяки цьому такий досвід може нас об'єднувати.

Я знаю, що ділячись свідченням і відкриваючи своє серце, я можу допомогти іншим людям зрозуміти, що вони—так само, як і кожний,—належать до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. ■

Джоді Кінг *зростала в Айові, США, і завжди буде називати її домом. Вона познайомилася з чоловіком і вийшла заміж, навчаючись в Університеті Бригама Янга. Зараз вона вихователька в дитячому садочку і також працює віртуальним асистентом.*

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

ЧИ ЗДАВАЛОСЯ ВАМ КОЛИ-НЕБУДЬ, ЩО ВИ ЧУЖІ СЕРЕД СВОЇХ?

Молоді люди розповідають, як їм вдалося розвинути відчуття належності до Церкви.

с. 42

МОЛОДІ

СКОРИСТАЙТЕСЯ БЛОКНОТОМ КОНФЕРЕНЦІЇ, ЩО МІСТИТЬСЯ В НОМЕРІ ЗА ЦЕЙ МІСЯЦЬ, АБИ ГОТУВАТИСЯ, СЛУХАТИ І НАВЧАТИСЯ З ВИСТУПІВ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ!

БАТЬКИ

НАВЧАТИ ДІТЕЙ МОЛИТИСЯ, ЯК ЕНОШ

Д12–Д13, Д20–Д23

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN

4 02167 18192 7

Березень 2020

Друг

Розділ для дітей журналу *Ліягона*, видається Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів

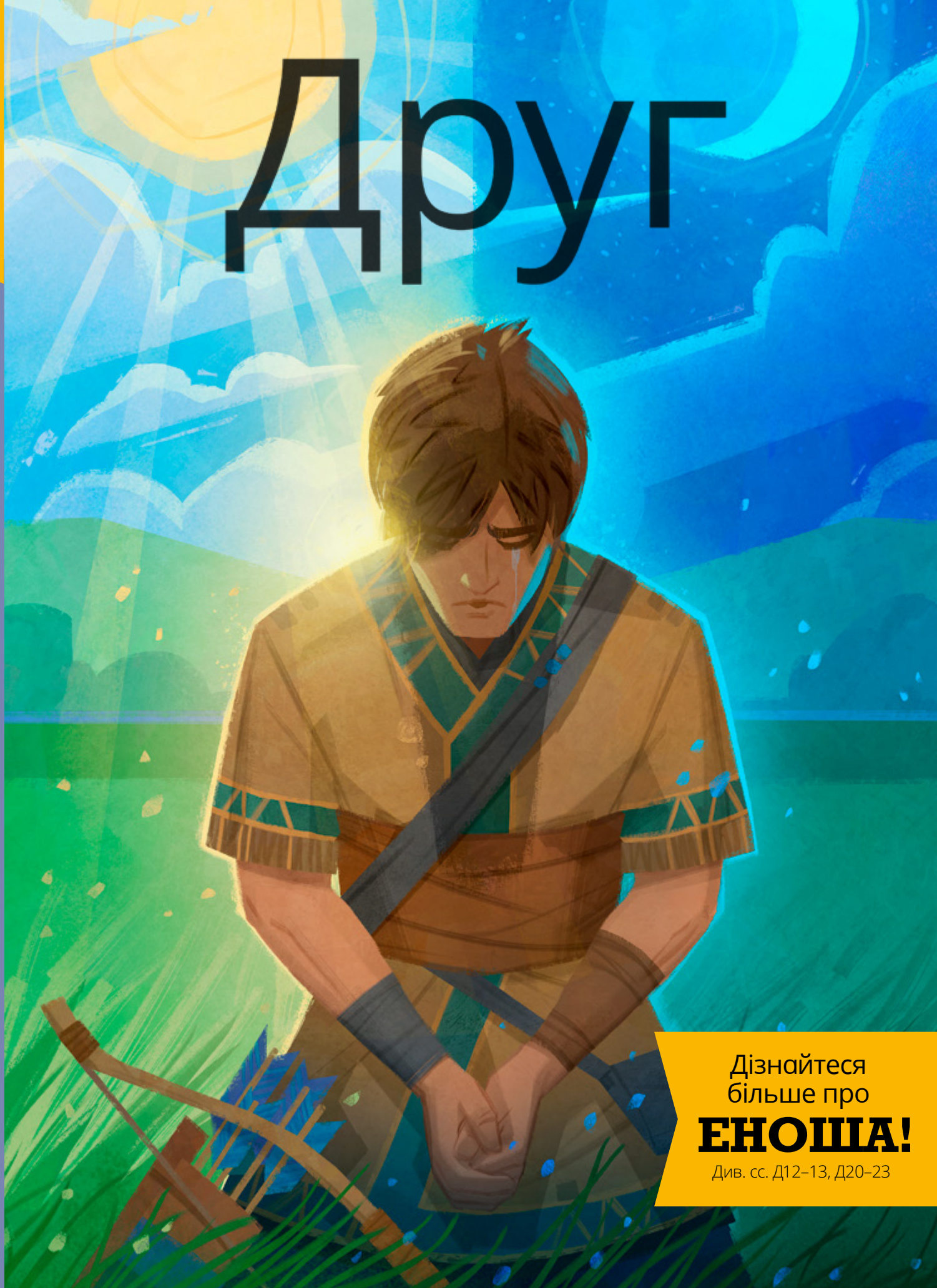

Дізнайтеся більше про

ЕНОША!

Див. сс. Д12–13, Д20–23

Як Небесний Батько промовляє до нас?

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Небесний Батько може промовляти до нас різними способами. Коли Джозеф Сміт запитував у молитві про те, яка церква була істинною, Небесний Батько та Ісус Христос явилися йому й розмовляли з ним лице до лиця. Але, зазвичай, Небесний Батько промовляє до нас через Святого Духа. Він посилає в наш розум думки, а в серце—почуття.

Далі вказано, як ми можемо Його почути:

1. Ми відчуваємо, що Ісус любить нас і що євангелія—істинна

2. Ми відчуваємо втішення, коли нам сумно чи самотньо

3. Ми відчуваємо радість після покаяння

4. У нас виникають хороші відчуття, коли ми чуємо прекрасну музику чи бачимо надихаючі витвори мистецтва

5. Ми відчуваємо спокій, коли робимо вибір на користь чогось хорошого

6. Ми відчуваємо застереження, коли щось не є правильним

Вибирай правду і слухай

Коли Небесний Батько промовляє до нас через Святого Духа, це називається “одкровенням”. Небесний Батько та Ісус Христос не дають нам одкровення стосовно усього, що ми робимо. Але нам не слід хвилюватися. Якщо ми намагаємося вибирати правду і слухати Святого Духа, Вони допоможуть і скерують нас тоді, коли це буде дуже важливо. ●

Адаптовано зі статті “Eight Ways God Can Speak to You” (Вісім способів того, як Бог промовляє до вас), New Era, *Sept. 2004, 4–8.*

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕЙТІ РІВЗ

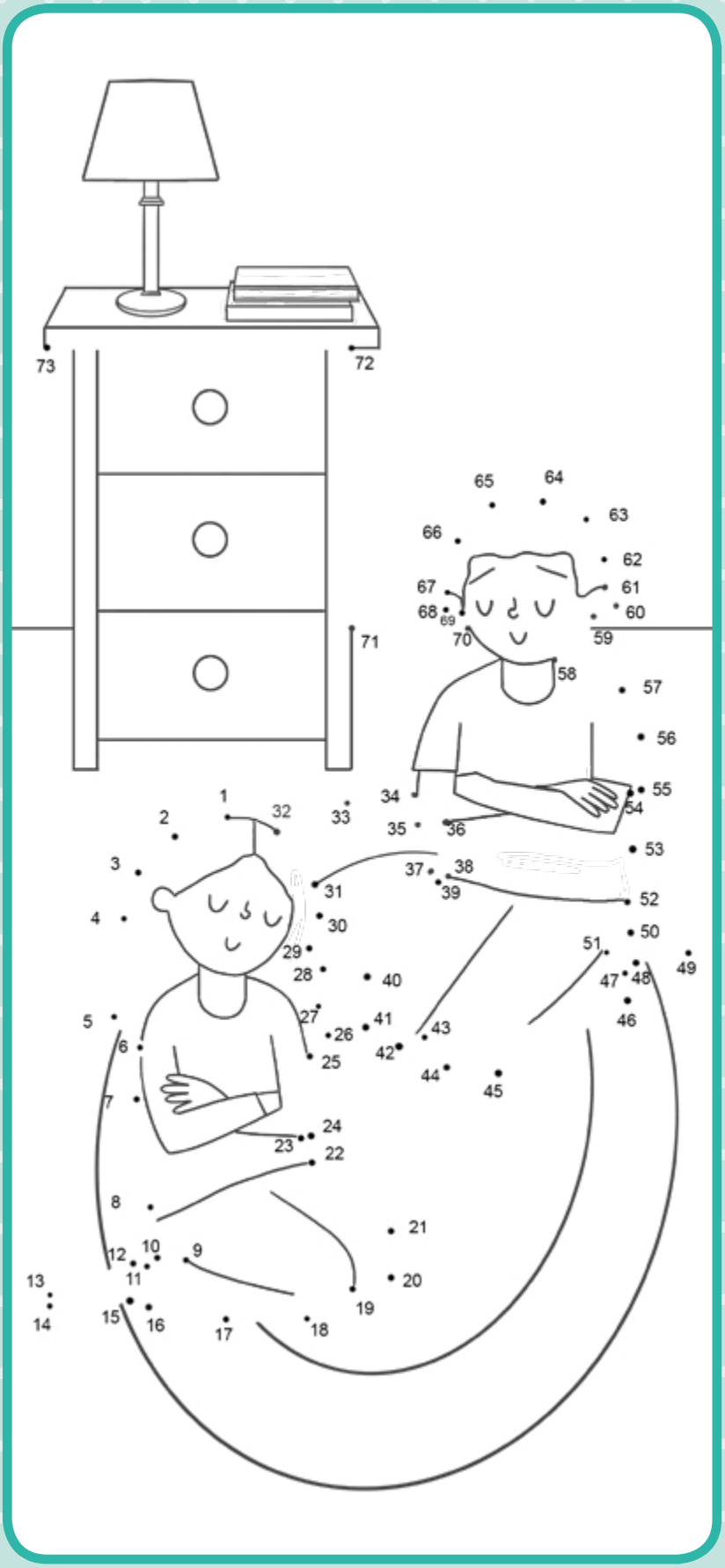

Сон Ентоні

Кеті Моррелл
Співробітник редакції церковних журналів
(Ґрунтується на справжніх подіях)

Ентоні був дуже здивований, коли прокинувся. Уже втретє йому снився один і той самий сон! У своєму сні високий чоловік показував йому красиву будівлю. *Що б це могло означати?*

Будучи шкільним учителем, Ентоні побував у багатьох місцях поза своїм селом у Нігерії. Будівля у його сні не була схожа ні на що, бачене ним доти. Можливо, її в дійсності немає. Але було в ній щось особливе.

Минали роки, Ентоні не переставав думати про свій сон, однак його турбували інші події. У Нігерії почалася війна. Стало дуже небезпечно, тож Ентоні разом з дружиною і дітьми залишалися у своєму будинку. Було важко бути в домі весь день. Ентоні хотілося побачити своїх друзів і учнів.

Одного дня Ентоні знайшов у своєму домі старий журнал. Коли він його відкрив, то побачив щось знайоме. То була красива будівля з його сну! Вона *дійсно* існувала.

Будівля належала Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. *Я ніколи не чув про таку церкву раніше,*—подумав Ентоні. Він хотів дізнатися про неї більше, але оскільки точилася війна, він все ще не міг виходити з дому. Йому довелося чекати.

Коли війна нарешті закінчилася, Ентоні надіслав листа до Головного управління Церкви в Солт-Лейк-Сіті. Він запитав, чи можна послати місіонерів навчати його і його сім'ю. "Ви можете побудувати вашу церкву в моєму містечку?— писав Ентоні.— Будь ласка, пришліть мені Писання, щоб я міг навчати односельчан".

Ентоні було сумно, коли він отримав листа з Головного управління Церкви: “На цей момент у нас немає місіонерів у вашій країні”. У ті часи більшість чорношкірих чоловіків не могли мати священство. І Церкви не було майже ніде в Африці.

Але Ентоні умів чекати на час, призначений Господом. Хоча він і не міг ще охриститися, його віра залишалася сильною.

Церква надіслала Ентоні та його сім’ї Книгу Мормона та інші церковні книги. Ентоні вивчав книги і навчав того, про що дізнався, своїх односельчан.

Так багато людей цікавилося євангелією, що Ентоні захотілося мати місце, де всі могли б збиратися.

Біля дороги, обсадженої банановими деревами, Ентоні збудував невелику каплицю з блакитними дверима й жалюзі. На вході було написано: “Нігерійські святі останніх днів”.

Минали роки. Потім одного дня Ентоні дізнався про чудову новину. Бог сказав пророкові, що *всі* гідні чоловіки можуть мати священство. Церква послала місіонерів до села, в якому жив Ентоні!

Місіонери були здивовані, коли побачили збудовану церкву й так багато людей, готових до хрищення. Вони були вражені вірою Ентоні та його односельчан.

“Шлях був довгим і важким,— сказав Ентоні місіонерам,—але тепер це не має значення. Нарешті ви прийшли”.

Ентоні був першою людиною, охрищеною в річці Екеонумірі в Нігерії. Коли організували нову філію, його було покликано президентом філії. Його дружина Фіделія стала президентом Товариства допомоги. Вони запечаталися разом у храмі через кілька років.

Ентоні продовжував ділитися своєю вірою з іншими. Він часто казав людям, що зернятко євангелії, посіяне в Нігерії, виросте у велике дерево. Світ буде здивований його зростанням.

Ентоні мав рацію. Сьогодні в Нігерії нараховується понад 170 000 членів Церкви і є прекрасний храм! Зернятко євангелії, яке Ентоні допоміг посадити, зараз продовжує зростати по сьому світу. ●

Ентоні Узодімма Обінна (1928–1995) сказав, що Церква в Нігерії буде зростати і “стане потужним центром святих”. Сьогодні там є 7 місій, понад 50 колів і храм!

ІЛЮСТРАЦІЇ ДІЛЛІН МАРШ

Привіт із Самоа!

Талофа!
("Привіт" мовою самоа), ми—Марго і Паоло. Приєднуйтеся до нас у нашій подорожі до Самоа!

Самоа—це острівна країна у Тихому океані. Самоа складається з двох основних островів і чотирьох менших.

Багато людей на Самоа живуть у *фалес,* тобто будинках без стін. Їжу готують на багатті просто неба.

Люди на Самоа люблять співати! Ці діти готуються співати в Початковому товаристві.

O LE EKALESIA A
IESU KERISO
O LE AU PAIA O ASO
E GATA AI

Ось як сказати
мовою самоа "Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів": *О ле екалесія а лесу керісо о ле ау паіа о асо е гата аі.*

Багато людей вирощує свиней і курей, а собак використовують для полювання.

Кокоси—поширена їжа на Самоа. Кожен допомагає вирощувати їх і розбивати шкаралупу. Шкаралупу часто використовують як паливо під час приготування їжі на багатті.

Познайомтеся з деякими нашими самоанськими друзями!

Я люблю співати пісні Початкового товариства. Мої улюблені пісні "Mother, Tell Me the Story" (Мамо, розкажи мені історію) та "Я Божеє дитя".

Марі В., 5 років, Саваї, Самоа

Я знаю, що Небесний Батько чує мої молитви й відповідає на них.

Алекс С., 11 років, Уполу, Самоа

Ви із Самоа? Пишіть нам! Ми будемо раді отримати вашого листа!

Дякуємо за те, що подорожували з нами по Самоа! Побачимося наступного разу!

Оскільки самоанці живуть на островах, вони завжди поруч з океаном.

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕТІ МАК-ДІ; ФОТОГРАФІЯ СВИНЕЙ ВІД GETTY IMAGES

Музика для покращення настрою

Девід Діксон
Співробітник редакції церковних журналів
(Ґрунтується на справжніх подіях)

Ідучи ґрунтовою дорогою, Елізабет підкинула ногою шкаралупу від кокосового горіха. Вона нахмурилася, дивлячись, як шкаралупа покотилася. Сьогоднішній день був невдалим.

Зовсім невдалим.

У школі Лагі сказала їй щось неприємне. Пізніше інші діти сміялися, коли вона неправильно вирішила задачу з математики біля дошки. А потім зім'явся її виріб для творчого проекту.

"Це несправедливо!"— сказала Елізабет. І хто лишень придумав невдалі дні?

Елізабет зірвала красиву квітку гібіскуса. Принаймні це одне було чимось приємним цього дня. Навіть у невдалі дні на Самоа вона могла повсюди знаходити красиві квіти.

Дівчинка приколола рожеву квітку до волосся й пішла додому.

"Талофа!— сказав тато.— Як минув день?"

Елізабет похнюпилася. "Не дуже добре". Вона пройшла повз галасливих поросят у дворі й сіла поруч із татом на ґанку.

Тато сидів і слухав, як вона все розповідала йому про свій важкий день.

"Мені так шкода,—сказав тато, обіймаючи її.— У мене бували такі дні. Хочеш знати, що мені допомагало?"

Вона кивнула. "Так, звичайно!"

Він почав співати пісню, яку Елізабет добре знала. Тато співав мамі ту прекрасну пісню постійно.

Вона засміялася і притиснулася до його плеча. "Та-а-ату!"

Він широко усміхнувся. "Я серйозно. Хороша музика допомагає мені почуватися краще. І, якщо мова зайшла про музику …"

Елізабет знала, що він зараз скаже. Настав час займатися на піаніно.

Елізабет понад усе хотіла навчитися грі на піаніно, щоб грати пісні у церкві. Їй уже подобалося співати із сім'єю. Особливо з татом. Однак грати на піаніно було важче. Пальцям потрібно було працювати, щоб знаходити ноти.

“Не думаю, що у мне є настрій сьогодні займатися”,—сказала вона.

Тато підвівся. “Спробуй думати про те, що граєш. Гімни допомагають нам почуватися ближче до Бога”.

Потім він зняв сандалі й пішов у дім, щоб допомогти з обідом.

Елізабет зняла сандалі й також пішла в дім. Тато різав овочі, поки мама розмішувала рагу.

Ноти гімну “Fa‘afetai i Le Atua” стояли на піаніно. Елізабет подобався цей самоанський гімн. У ньому розповідалося про вдячність Богові.

Елізабет увімкнула електропіаніно й почала грати. “Думай про те, що граєш”,—сказав тато.

ІЛЮСТРАЦІЇ РЕБЕККИ СОРДЖ

Тож вона думала. Вона думала про все, за що вона була вдячна. За сім’ю. За дім. Музику. Прекрасне Самоа.

Її пальці почали швидше знаходити ноти. Через якийсь час її почуття почали змінюватися. Вона відчула спокій. Елізабет усміхнулася. Вона відчувала Святого Духа!

Більше не було чути, як тато нарізає овочі. Він почав наспівувати. Тато став поруч і почав співати.

Вона продовжувала грати, і мама також приєдналася. Елізабет продовжувала думати про все те, чим Бог благословив її та її сім’ю.

У кінці тато нахилився і запитав: “Почуваєшся краще?”

“Так,—сказала вона.— Ти мав рацію. Хороша музика *дійсно* покращила мій день!” ●

Що допомагає вам почуватися краще у важкі дні?

Сіножать і благословення священства

Старійшина Джек Н. Джерард
Сімдесятник

“Утішитель, … Дух Святий” (Іван 14:26).

Коли я був хлопчиком, моя сім’я мала невеличку ферму—корів і поля. Нелегко було зростати на фермі.

Одного спекотного літа ми з братом працювали в полі. Віяв сильний вітер, розносячи куряву. У мене була алергія, і через пил, який був у сіні, мені іноді ставало зле. Очі сльозилися. Дихати було важко. Я так сильно тер носа, що з нього навіть пішла кров.

Коли мама прийшла на поле й побачила мене, то наказала йти в дім. Вона сказала мені лягти на диван і поклала на обличчя вологий рушник. За кілька хвилин вона повернулася з двома фермерами. Вони були в комбінезонах, просякнутих пилом з соломи.

Ті фермери були членами нашого приходу. Вони поклали руки мені на голову і почали давати благословення. Тато не був членом Церкви на той час, тож у нього не було священства. Але я ніколи не забуду того відчуття, яке огорнуло мене в той час, коли ті добрі чоловіки мене благословляли. Воно було теплим, мирним, заспокійливим. І мені вже не було так погано.

Пізніше я зрозумів, що відчував Святого Духа. Святого Духа також іноді називають Утішителем. Мені подобається така назва, бо саме Святий Дух приніс мені втішення. Він допоміг мені почуватися краще як фізично, так і духовно.

Святий Дух є великим благословенням. Звертайте увагу на те, коли Святий Дух втішає вас, і намагайтеся відчувати Його кожного дня. ●

З інтерв’ю з Елайзою Бродбенд

Втішення від Святого Духа

Є багато способів того, як відчувати втішення від Святого Духа. Цей лабіринт вказує лише на кілька з них. Чи зможеш ти пройти лабіринтом?

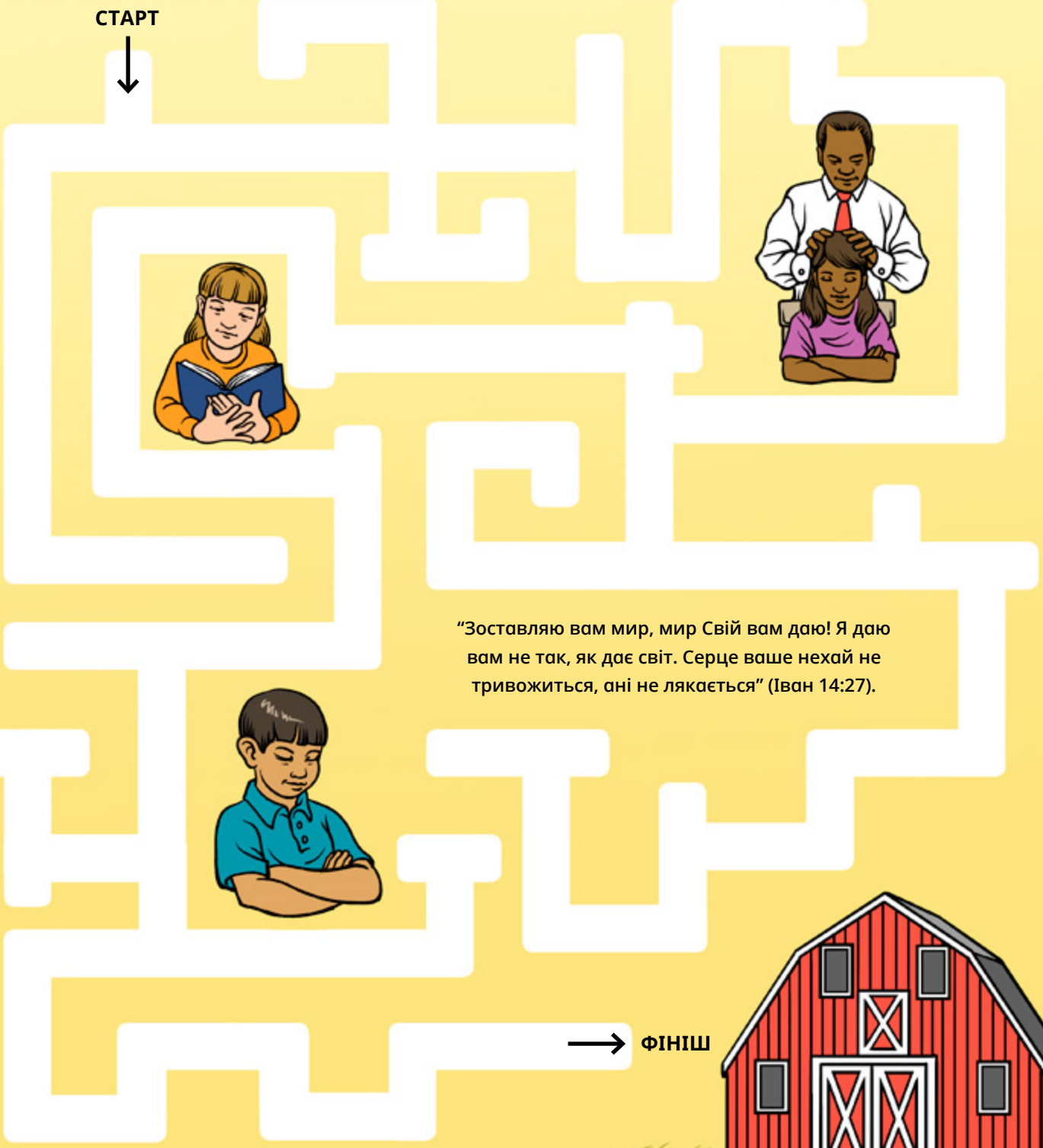

“Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається” (Іван 14:27).

ІЛЮСТРАЦІЇ ҐРЕҐА НЬЮБОЛДА

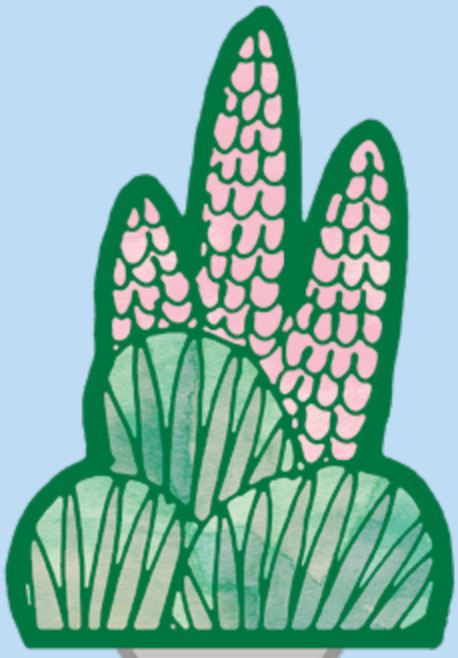

Я можу молит

Енош молився увесь д
Прочитайте про це в Е
або історію "Енош мол

Коли ви моли

- Починайте зі слів:
- Дякуйте Йому за бл
- Розповідайте про
- Просіть про те, у ч
  моліться за людей,
- Закінчуйте словам
- Приділіть час, щоб

Ви, можливо, не почує
але ви можете отриму
через думки або відчу
ний час. Але Бог *завж*

**Прикле
прикріпіт
малюнки д
коробочки чи н
ривши сцену з іс**

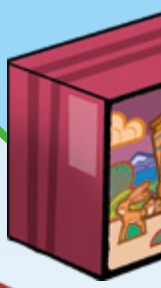

тися, як Енош

ень і почув голос Бога!
нош 1 у Книзі Мормона
лився” на сторінці Д20.

итеся:

“Дорогий Небесний Батьку ...”
лагословення.
свій день або почуття.
ому маєте потребу, або
, яким потрібна допомога.
и “В ім’я Ісуса Христа, амінь”.
почути Святого Духа.

те голос Бога, як це було з Еношем,
вати відповіді у інший спосіб, наприклад,
тя. Іноді відповіді надходять через пев-
ди вас любить!

йте або
ь скотчем
о маленької
на картон, ство-
сторії про Еноша.

ІЛЮСТРАЦІЇ АДАМА КОФОРДА

Покажи й розкажи

Коли я охристилася, то відчувала радість від того, що зробила такий важливий крок. Я знаю, що, прийнявши хрищення і конфірмацію, я наслідую Ісуса.

Сарі Дель Мар Р., 8 років, Вальє-дель-Каука, Колумбія

Таким чудовим є день, коли сім'я сідає разом дивитися генеральну конференцію.

Фейт М., 9 років, Дар-ес-Салам, Танзанія

Мені подобається генеральна конференція, бо я можу дивитися, як пророк виступає і свідчить. Він допомагає мені зрозуміти, чого очікує від мене Небесний Батько.

Фукі М., 10 років, Шізуока, Японія

Нам слід молитися Небесному Батькові, щоб Він нам допомагав.

Йоганн П., 8 років, Бретань, Франція

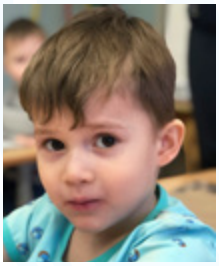

Я люблю Небесного Батька. Йому подобається, коли я роблю щось хороше. Я вдячний Йому за все, що Він мені дає.

Влад, 4 роки

Важливою складовою плану Небесного Батька є сім'я. Я хочу жити зі своєю сім'єю вічно на небесах. Ми всі разом молимося, зміцнюємося і допомагаємо одне одному. Я люблю свою сім'ю.

Катя, 10 років

Знайди це на малюнку!

Ця сім'я любить працювати разом, запасаючи продукти.
Ви можете знайти 15 кокосових горіхів? А потім знайдіть інші приховані предмети.

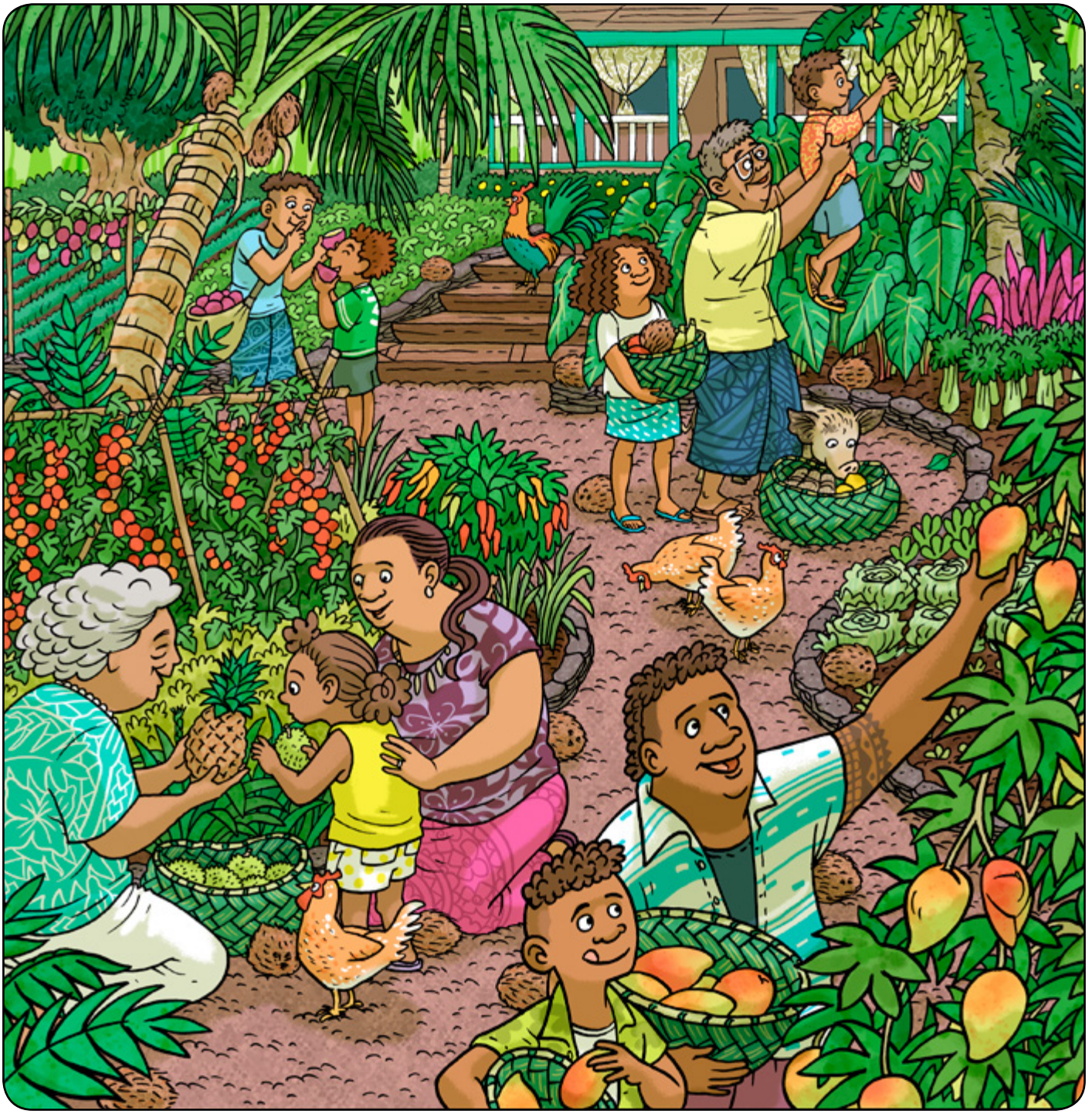

ІЛЮСТРАЦІЯ ЧАКА ДІЛЛОНА

Марісса Віддісон
Співробітник редакції церковних журналів
(Ґрунтується на справжніх подіях)

МОЛИТВА за дядечка Дена

Ізабель любила молитися! Вранці вона промовляла молитву “доброго ранку”. Вона дякувала Небесному Батькові за сонечко і новий день.

В обід Ізабель розповідала Небесному Батькові про те, що вже відбулося. Вона молилася про допомогу, щоб бути доброю зі своїми сестрами, коли вони приходять додому зі школи.

Перед сном сім’я Ізабель молилася разом. Вони завжди починали з розмови про людей, які, можливо, особливо потребують благословень.

Сьогодні ввечері татко сказав: “Будь ласка, помоліться за дядечка Дена. Він втратив роботу”.

Елізабет стало сумно. Вона не дуже багато знала про роботу дорослих людей, але вона знала, що втратити роботу—це погано. Вона любила свого дядечка. Він

готував їй смачний попкорн. А коли він приходив останнього разу, то показав, як робити колесо!

“Я помолюся, щоб він знайшов роботу”, —сказала Марія. Вона була однією зі старших сестер Ізабель. То була її черга молитися вголос від усієї сім’ї.

Наступного дня Ізабель запитала тата, чи дядечко Ден знайшов роботу.

“Ще ні,—сказав тато.— Іноді відповідь на молитви надходить не відразу”.

“То нам потрібно продовжувати за нього молитися?”— запитала Ізабель.

Тато кинув. “Це має велике значення для дядечка Дена”.

Кожного дня Ізабель разом із сестрами молилася за дядечка Дена. Вони молилися, щоб він знайшов роботу. Вони молилися, щоб у нього було достатньо грошей на все, що йому потрібно. Вони молилися, щоб він відчував любов.

Ізабель була рада, що може допомагати дядечку Дену своїми молитвами. Коли вона молилася за нього, то почувалася радісною і сильною.

Вони допомагали дядечку Дену й іншим чином. Одного разу вони допомогли дядечку Дену прибрати в домі. Іншим разом Ізабель разом з мамою заїхали до дядечка Дена і разом переглянули фільм.

Минали тижні. Нарешті тато отримав хороші новини.

“У дядечка Дена на цьому тижні було дві співбесіди з роботодавцями!”— сказав тато.

Ізабель відчула радість. Їй було так приємно, що вона могла молитися за людей, яких любить. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ ХОЛЛІ ДЖОУНС

За кого ти можеш помолитися?

Коли я дослухаюся до пророків, моя віра в Ісуса Христа стає сильною!

(Див. Кн. Якова 4:6).

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖЕРЕДА БЕКСТРЕНДА

Рука допомоги Ісуса

ІЛЮСТРАЦІЯ МАРЕН СКОТТ

Арсен, 9 років

Одного разу ми пішли до дитячого розважального центру. Один з атракціонів полягав у тому, що потрібно було вилізти на дуже високий пагорб за допомогою мотузки. Я намагався зробити це кілька разів, але міг подолати лише три чверті шляху. Майже діставшись верхівки, я падав і з'їжджав до підніжжя пагорба.

Мені здавалося, що я ніколи не дістануся вершини. Тоді працівниця швидко вилізла на вершину пагорба і подала мені звідти руку. З її допомогою я легко дістався вершини.

У ту мить я подумав про Ісуса. Він робить те саме для нас. Коли ми докладаємо найкращих зусиль, але не можемо досягнути цілі, Він подає нам Свою руку допомоги. Цей випадок був для мене дуже духовним, і я пам'ятатиму його все своє життя. ●

Енош молився

Енош полював у лісі. Він почав думати про Бога.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Він хотів краще пізнати Бога. Тож він помолився. Він почув голос Бога!

Бог сказав Еношу, що, завдяки його вірі в Ісуса Христа, його гріхи прощено. Енош дуже зрадів. Але він не переставав молитися.

Енош молився за своїх друзів. Він молився за своїх ворогів. Він молився про Писання. Він молився дуже довго!

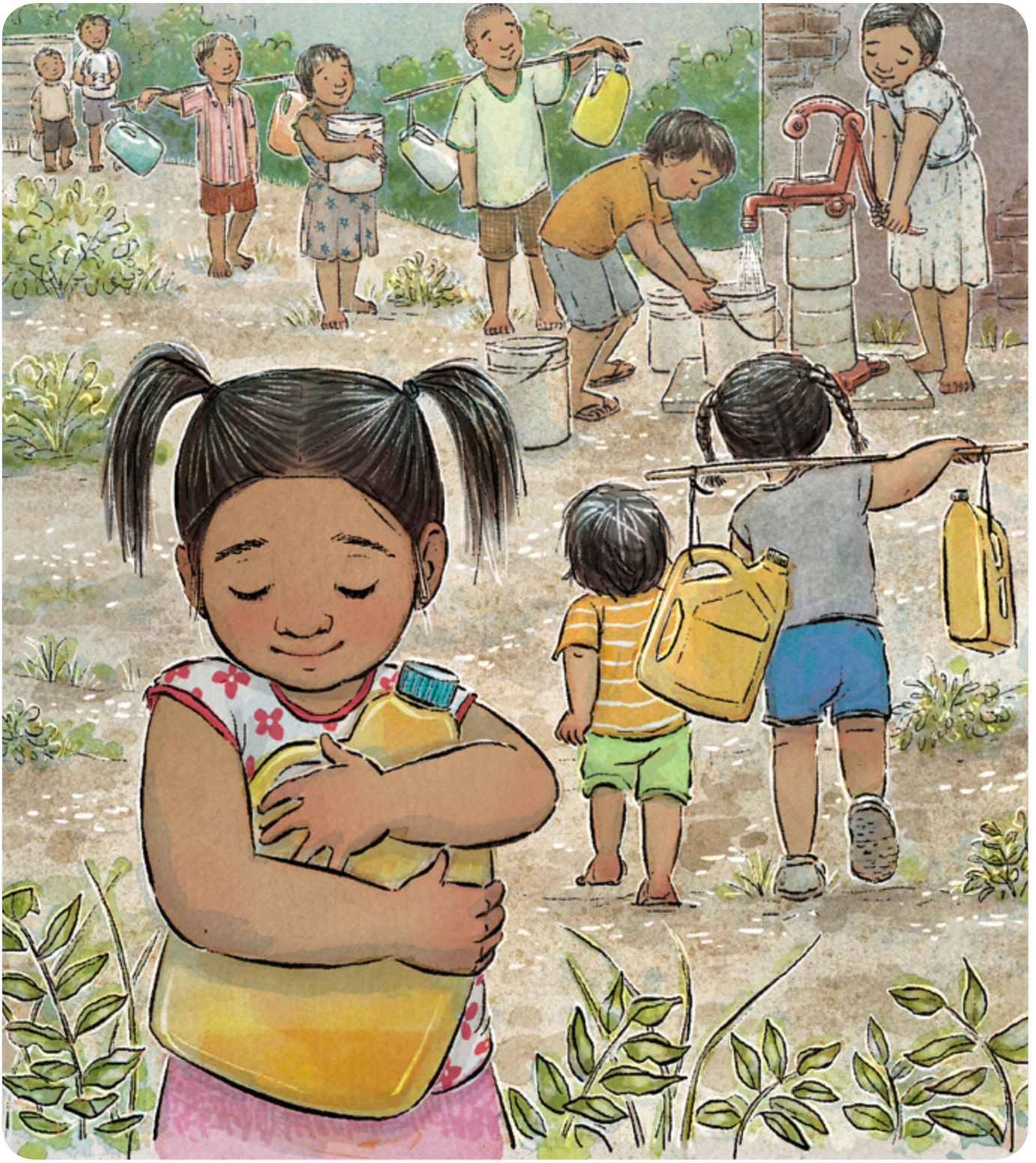

Я можу молитися Богові в будь-який час у будь-якому місці.
Я можу допомагати іншим людям, молячись за них. ●

Прочитайте цю історію в книзі Еноша.

Енош молився з вірою

Хто потребує ваших молитов сьогодні?

ІЛЮСТРАЦІЯ ЕЙПРІЛ СТОТТ

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Шановні батьки!

У журналі за цей місяць розповідається історія про Еноша. Його батьки багато навчали його про євангелію. Зрештою їхні слова “запали глибоко” йому в серце (Енош 1:3). Нам слід часто ділитися своїм свідченням з нашими дітьми. Ми ніколи не знаємо, коли наші слова спрацюють.

Скільки разів ваша сім’я знайде слово “молитва” чи “молитися” у цьому номері?

Бог радіє, коли ви з Ним розмовляєте!

Друг

ЯК НАДІСЛАТИ МАЛЮНОК АБО ІСТОРІЮ ВАШОЇ ДИТИНИ ДО ЖУРНАЛУ *ДРУГ*

Зайдіть на сайт liahona.ChurchofJesusChrist.org і клацніть на “Submit an Article or Feedback” (Надіслати статтю або відгук). Або надішліть електронною поштою на адресу liahona@ChurchofJesusChrist.org, вказавши ім’я дитини, вік, місце проживання і дозвіл у такому вигляді: “Я, [вкажіть своє ім’я], надаю дозвіл Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів скористатися матеріалами, надісланими моєю дитиною, в церковних журналах, на церковних веб-сайтах і платформах соціальних медіа та, можливо, у звітах, друкованих матеріалах, відео, публікаціях та навчальних матеріалах Церкви”. Ми з нетерпінням чекаємо на ваші повідомлення!

Знайдіть приховану всередині Ліягону!

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрація Бена Саймонсена

ЗМІСТ

Д2 Від Першого Президентства: Як Небесний Батько промовляє до нас?
Д4 Сон Ентоні
Д6 Привіт із Самоа!
Д8 Музика для покращення настрою
Д10 Сіножать і благословення священства
Д12 Я можу молитися, як Енош
Д14 Покажи й розкажи
Д15 Цікавинка: Знайди це на малюнку!
Д16 Молитва за дядечка Дена
Д18 Чудова ідея
Д19 Рука допомоги Ісуса
Д20 Історії з Писань: Енош молився
Д23 Розмальовка: Енош молився з вірою

© 2020 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

UKRAINIAN
4 021671 81192 7